

Ján Budaj
minister

Bratislava 27. mája 2022

Číslo: 8060/2022-11.1

24782/2022

24784/2022-int.

Rozhodnutie

Podľa § 61 ods. 2 a 3 v spojení s § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a na návrh ad hoc komisie na prerokovanie rozkladu podaného spoločnosťou Agilita vodárenská spoločnosť, s.r.o., so sídlom Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 34 134 697 proti rozhodnutiu ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 5206/2021-9.2, 47482/2021 zo dňa 30.12.2021, ktoré bolo vydané v rámci mimo odvolacieho konania

zamietam

rozklad spoločnosti Agilita vodárenská spoločnosť, s.r.o., so sídlom Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 34 134 697 proti rozhodnutiu ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 5206/2021-9.2, 47482/2021 zo dňa 30.12.2021, vydaným v rámci mimo odvolacieho konania, ktorým bol zmenený výrok rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej vodnej správy a rybárstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020, ktorým ako príslušný orgán štátnej správy, na základe odvolania Obce Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 17, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 00 304 760, preskúmalo rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia štátnej správy vôd a vybraných zložiek životného prostredia kraja (ďalej len „OÚ Bratislava“) č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020, vydané podľa § 14 ods. 1 zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejných vodovodoch“) a čiastočne ho zmenilo tak, že zrušilo časť výroku, podľa ktorého:

„doba vyhlásenia nútej správy uplynie dňom, ktorý oznámi OÚ Bratislava účastníkom konania na základe preukázania pomnutia dôvodov vyhlásenia nútej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“

a nahradilo ho nasledovným znením:

„doba vyhlásenia nútej správy uplynie dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým OÚ Bratislava zruší rozhodnutie o vyhlásení nútej správy na základe preukázania pomnutia dôvodov vyhlásenia nútej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“

nasledovne:

„Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor štátnej vodnej správy a rybárstva (ďalej len „ministerstvo“) ako príslušný odvolací orgán podľa § 2 ods. 1 písm. d) zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 36 ods. 1 písm. a) a § 36 ods. 3 písm. a) zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 442/2002 Z. z.“) a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) vo veci odvolania Obce Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 17, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 00 304 760 preskúmalo rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia štátnej správy vôd a vybraných zložiek životného prostredia kraja (ďalej len „Okresný úrad Bratislava“) č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020, vydané podľa § 14 ods. 1 zákona č. 442/2002 Z. z.

Na základe výsledku vykonaného odvolacieho konania ministerstvo ako príslušný odvolací orgán podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku rozhodnutie Okresného úradu Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020

mení

čiastočne tak, že

ruší časť výroku rozhodnutia, podľa ktorého:

„doba vyhlásenia nútej správy uplynie dňom, ktorý oznámi Okresný úrad Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie štátnej správy vôd a vybraných zložiek životného prostredia kraja účastníkom konania na základe preukázania pomnutia dôvodov vyhlásenia nútej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“

a nahrádza ho novým znením:

„doba vyhlásenia nútej správy uplynie dňom, keď dôjde k uzatvoreniu zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou verejných vodovodov a verejných kanalizácií medzi vlastníkom verejných vodovodov a verejných kanalizácií a prevádzkovateľom verejných vodovodov a verejných kanalizácií, v súlade s § 15 ods. 3 a § 16 ods. 3 zákona č. 442/2002 Z. z.“

Ostatné časti rozhodnutia Okresného úradu Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 zostávajú v platnosti bez zmien.“

a

**rozhodnutie ministra životného prostredia Slovenskej republiky,
č. 5206/2021-9.2, 47482/2021 zo dňa 30.12.2021
potvrdzujem.**

Odôvodnenie:

Listom zo dňa 01.12.2020, doručeným dňa 02.12.2020, bolo na Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky zaslané podanie Obce Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 17, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 00 304 760 (ďalej len „predkladateľ“ alebo „Obec

Chorvátsky Grob“), označené ako podnet na preskúmanie rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej vodnej správy a rybárstva (ďalej len „ministerstvo“) č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 mimo odvolacieho konania.

Napadnutým rozhodnutím ministerstvo ako príslušný orgán štátnej správy, na základe odvolania predkladateľa, preskúmalo rozhodnutie OÚ Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020, vydané podľa § 14 ods. 1 zákona o verejných vodovodoch a čiastočne ho zmenilo tak, že zrušilo časť výroku, podľa ktorej:

„doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom, ktorý oznámi OÚ Bratislava účastníkom konania na základe preukázania pomnutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“

a nahradilo ho nasledovným znením:

„doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým OÚ Bratislava zruší rozhodnutie o vyhlásení nútenej správy na základe preukázania pomnutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“.

Obsahom predloženého podania predkladateľa boli nasledovné námietky smerované voči napadnutému rozhodnutiu:

OÚ Bratislava rozhodnutím č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 (ďalej len „rozhodnutie OÚ Bratislava“) vyhlásil nútenú správu verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve predkladateľa v rozsahu špecifikovanom v rozhodnutí OÚ Bratislava, a to na dobu, kým pominú dôvody vyhlásenia nútenej správy. Predkladateľ listom č. 767/2020, 82/2020/06 zo dňa 27.01.2020 podal voči rozhodnutiu OÚ Bratislava odvolanie, ktoré bolo OÚ Bratislava doručené dňa 27.01.2020. Následne predkladateľ listom č. 2603/2020, 553/2020/06 zo dňa 10.06.2020 doplnil dôvody odvolania a namietal:

- porušovanie príslušných právnych predpisov zo strany spoločnosti Agilita vodárenská spoločnosť, s.r.o., Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 34 134 697 (ďalej len „AVS“), najmä zákona o verejných vodovodoch a vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 21/2017 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia výroby, distribúcie a dodávky pitnej vody verejným vodovodom a odvádzania a čistenia odpadovej vody verejnou kanalizáciou v znení neskorších predpisov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov pri výkone nútenej správy;
- podmieňovanie vydania súhlasného stanoviska ku kolaudácii prispením na „technické zhodnotenie“ infraštruktúry;
- pretrvávajúce nezhody medzi spoločnosťou AVS a predkladateľom ako vlastníkom infraštruktúry, vo vzťahu ku ktorej je nútená správa zo strany spoločnosti AVS vykonávaná;
- stále prebiehajúce a neuzatvorené súdne konania, siahajúce až do roku 2014/2015;
- dôvodnú obavu predkladateľa o zneužitie postavenia spoločnosti AVS ako núteného správcu jeho majetku v prípade, pokiaľ by bol predkladateľ úspešný v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava I. pod sp. zn. 26Cb/154/2015;
- tendenčné a účelové konanie spoločnosti AVS, spočívajúce v pozmeňovaní svojich skutkových vyjadrení v závislosti od meniacich sa podmienok;
- nátlak vyvíjaný v priebehu správneho konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia OÚ Bratislava.

Ministerstvo o odvolaní rozhodlo vyššie uvedeným rozhodnutím č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020. Predkladateľ uvedené rozhodnutie ministerstva, rovnako ako rozhodnutie OÚ Bratislava, považuje za nepreskúmateľné, nevykonateľné, pričom v samotnom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu uvedených rozhodnutí, došlo k porušeniu práv a právom chránených záujmov predkladateľa ako dotknutého účastníka konania, ako aj k porušeniu viacerých právnych predpisov.

Predkladateľ najmä nemôže stotožniť s názorom ministerstva, že OÚ Bratislava postupoval správne, keď za núteného správcu vybral spoločnosť AVS, a to napriek tomu, že medzi spoločnosťou AVS a predkladateľom sú vedené viaceré súdne spory, ktoré sa týkajú práve výkonu práv vo vzťahu k vodovodnej a odpadovej infraštruktúre. OÚ Bratislava sa vôbec nezaoberal otázkou, či ustanovenie AVS za správcu je v záujme predkladateľa, obyvateľov obce a vo verejnom záujme a toto rozhodnutie náležitým spôsobom neodôvodnil. Uvedenou skutočnosťou sa nezaoberalo ani ministerstvo, ktoré v napadnutom rozhodnutí iba konštatovalo, že sa s výberom spoločnosti AVS za núteného správcu stotožňuje, aj napriek tomu, že si je vedomé súdnych sporov vedených medzi predkladateľom a AVS. Predkladateľovi pritom nie je zrejmé, ako mohlo dôjsť k naplneniu verejného záujmu v intenciách ustanovenia § 14 zákona o verejných vodovodoch, keď výkonom nútenej správy infraštruktúry bol poverený prevádzkovateľ, ktorý si neplnil a neplní ani elementárne povinnosti vyplývajúce mu z ustanovení zákona o verejných vodovodoch. V súvislosti so spôsobom výkonu nútenej správy predkladateľ podal listom č. 3193/2020 zo dňa 28.04.2020 podnet na vykonanie kontroly plnenia povinností a podmienok výkonu nútenej správy. Napriek tomu, že uvedený podnet na vykonanie kontroly plnenia povinností a podmienok výkonu nútenej správy bol OÚ Bratislava zaslaný v apríli 2020, ani po viac ako siedmich mesiacoch OÚ Bratislava nevykonal jediný úkon, ktorým by prešetril predkladateľom podaný podnet.

Predkladateľ sa stotožňuje s názorom ministerstva, že nútená správa je mimoriadnym opatrením na zabezpečenie plynulého prívodu pitnej vody a odvádzania splaškových odpadových vôd. Zdôrazňuje však, že nútená správa musí byť vykonávaná v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi danú oblasť. Ustanovenie AVS za núteného správcu ešte neznamená, že AVS je oprávnená vykonávať správu verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve predkladateľa v rozpore so zákonom, za súčasného zneužívania svojho postavenia. Na porušovanie príslušných právnych predpisov zo strany AVS pri výkone nútenej správy predkladateľ poukazoval opakovane, pričom s uvedenými námietkami sa ministerstvo v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nijako nevysporiadalo.

Predkladateľ ďalej namieta, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je na viacerých miestach zmätočné. Na jednej strane sa v napadnutom rozhodnutí uvádza, že „OÚ Bratislava nemal povinnosť skúmať, z akých dôvodov nedošlo k podpísaniu zmluvy medzi predkladateľom a spoločnosťou AVS a prečo predkladateľ nezabezpečil iného prevádzkovateľa. Skutkový stav je taký, že predkladateľ nemá prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry v zmysle ustanovení zákona o verejných vodovodoch“. Vzápätí ministerstvo konštatuje, že „k námietke, že OÚ Bratislava sa nevysporiadal s tým, že v súvislosti s verejnými vodovodmi a verejnými kanalizáciami v rozsahu uvedenom v rozhodnutí OÚ Bratislava sú vedené viaceré súdne konania medzi predkladateľom a AVS, ministerstvu uvádza, že práve z tohto dôvodu bolo potrebné vyhlásiť nútenú správu do času, kým nedôjde k dohode medzi vlastníkom týchto sietí a prevádzkovateľom v zmysle ustanovení zákona o verejných vodovodoch“. Uvedené tvrdenia ministerstva sú podľa názoru predkladateľa

v rozpore so zmyslom a účelom výkonu nútenej správy, ktorá má zohľadňovať v prvom rade verejný záujem, nie záujem súkromnej obchodnej spoločnosti. To, že navrhovateľom nútenej správy bola spoločnosť AVS, ešte neznamená, že bola jediným a vhodným kandidátom na jej výkon.

Hoci verejný záujem je z právneho pohľadu neurčitým pojmom, predkladateľ je toho názoru, že tento by mal byť posudzovaný nielen podľa okolností konkrétnej situácie, na konkrétnom mieste a v konkrétnom čase, ale v prípade jeho aplikácie zo strany príslušného správneho orgánu by mali byť kladené zvýšené nároky na jeho riadne zdôvodnenie. Uvedené sa dá vyvodiť i z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého verejný záujem musí byť objektívne určiteľný vo vzťahu ku konkrétnym činnostiam alebo skutočnostiam (PL. ÚS 33/95).

Pokiaľ teda OÚ Bratislava a ministerstvo disponovali vedomosťou o tom, že vzťahy medzi predkladateľom a AVS sú z titulu ich predchádzajúcej obchodnej spolupráce závažne narušené, mali sa s tým podľa názoru predkladateľa náležite vysporiadať a osobitne mali posudzovať, či spoločnosť AVS je skutočne vhodným subjektom na výkon nútenej správy v prípade, pokiaľ medzi predkladateľom a AVS sú vedené súdne konania. Ak by napriek uvedenému mali OÚ Bratislava a ministerstvo za to, že sú dané dôvody výkonu nútenej správy, mali tieto právne názory náležite odôvodniť a s dôkazmi predloženými účastníkom konania, ktoré svedčili o opaku, sa náležite vysporiadať. Ani v jednom prípade sa tak ale nestalo.

Predkladateľ nesúhlasí so závermi ministerstva uvedenými v napadnutom rozhodnutí, že OÚ Bratislava nemal povinnosť skúmať, z akých dôvodov nedošlo k podpísaniu zmluvy medzi predkladateľom a AVS a prečo predkladateľ nezabezpečil iného prevádzkovateľa. Uvedené tvrdenie ministerstva podľa názoru predkladateľa popiera jeden zo základných postulátov správneho konania, a to spoľahlivé zistenie skutkového stavu veci. Správny orgán musí v zmysle zásady materiálnej pravdy zistiť všetky rozhodujúce skutočnosti v uvedenej veci, pričom zistený stav musí zodpovedať skutočnosti. Zodpovednosť za zisťovanie podkladov pre rozhodnutie pritom nesie správny orgán. Správnosť a úplnosť zistených podkladov má následne viesť k presvedčivosti rozhodnutia správneho orgánu, premietnutej do odôvodnenia rozhodnutia. Z vydaných rozhodnutí OÚ Bratislava a ministerstva však vyplýva, že tieto zásady nespĺnili a ako prvostupňový, tak aj odvolací orgán sa uspokojili s nedostatočným zistením skutkového stavu, výsledkom ktorého je porušovanie práv a právom chránených záujmov predkladateľa ako vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií.

Výkonom nútenej správy bola AVS poverená okrem iného na tom skutkovom základe, že fakticky prevádzkuje tieto verejné vodovody a verejné kanalizácie aj po uplynutí zmluvy medzi predkladateľom a AVS. V tejto súvislosti predkladateľ uvádza, že zákon o verejných vodovodoch nepozná faktickú prevádzku verejných vodovodov a verejných kanalizácií, ktorú s poukazom na ustanovenie § 15 ods. 3 v spojení s § 16 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch nie je možné vykonávať inak, ako na základe písomnej zmluvy. Pokiaľ príslušné správne orgány teda považovali „faktickú prevádzku infraštruktúry“ za jeden z dôvodov vyhlásenia nútenej správy v prospech AVS, mali náležite takýto postup odôvodniť. AVS v Obci Chorvátsky Grob nie je jediným, či dokonca výlučným prevádzkovateľom verejných vodovodov a verejných kanalizácií. Navyše poverenie AVS výkonom nútenej správy bez náležitého odôvodnenia a spoľahlivého zistenia skutkového stavu veci neumožňuje vykonať ani základnú kontrolu postupu správneho orgánu v uvedenej veci. Možnosť preverenia

správnosti postupu správneho orgánu je pritom jednou z dôležitých zásad správneho konania a umožňuje aj ďalším subjektom preveriť, či v konaní neboli porušené práva iných súťažiteľov poskytujúcich zhodný rozsah služieb na relevantnom trhu, a teda či AVS nebola zvýhodnená oproti iným subjektom.

Z vyššie uvedených dôvodov sa predkladateľ nestotožňuje s tvrdením ministerstva, že v spisovom materiáli pred vydaním napadnutého rozhodnutia ministerstvo nenašlo žiadne dôkazy, zaslané predkladateľom OÚ Bratislava a v zápisnici z ústneho pojednávania tiež neboli uvedené žiadne tvrdenia predkladateľa, s ktorými by sa mal OÚ Bratislava vysporiadať. Uvedené právne závery ministerstva popierajú postulát správneho konania uvedený v § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), založený na vyhľadávacej zásade. Pokiaľ bolo ministerstvo toho názoru, že postup OÚ Bratislava bol v súlade so zákonom, malo uvedený právny záver riadne odôvodniť a súčasne sa vysporiadať so všetkými odvolacími dôvodmi predkladateľa. Ministerstvo malo na preskúmanie postupu OÚ Bratislava šesť mesiacov, odvolanie predkladateľa mu bolo doručené dňa 27.05.2020. Napriek uvedenému ministerstvo sa k postupu prvostupňového správneho orgánu vyjadrilo na necelých štyroch stranách, kde v zásade potvrdili výroky z rozhodnutia OÚ Bratislava bez ich akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia a podrobenia aspoň zásadnej kritickej úvahe.

Navyše napriek tomu, že ministerstvo v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zosumarizovalo na str. 9 výhrady predkladateľa proti rozhodnutiu OÚ Bratislava, tieto v ďalšom texte odôvodnenia v prevažnej miere odignorovalo. Podľa názoru predkladateľa ide pritom o tak závažné porušenia zákona o verejných vodovodoch a zneužívanie postavenia núteného správcu zo strany AVS, že v danom prípade nemožno hovoriť o výkone nútenej správy vo verejnom záujme.

Tvrdenie ministerstva, že odôvodnenie rozhodnutia OÚ Bratislava je dostatočne jasné, zrozumiteľné a určité, aj keď stručné, je podľa názoru predkladateľa v rozpore so skutočnosťou. Ako vyplýva zo samotného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, AVS si bezodkladne po vydaní rozhodnutia OÚ Bratislava vydala vlastné „Zásady výkonu nútenej správy“, ktoré adresovala viacerým orgánom štátnej správy, predkladateľovi, ako aj právnickým osobám pôsobiacim na území Obce Chorvátsky Grob. V rámci predmetných zásad si stanovila vlastné práva a povinnosti núteného správcu. Na túto skutočnosť poukázala listom aj spoločnosť MCST, a.s., Vajnorská 136, 832 61 Bratislava, IČO: 35 779 365, ktorá nezávisle od predkladateľa poukazovala na zmätočnosť rozhodnutia OÚ Bratislava a vydala o vydanie nového procesného rozhodnutia v uvedenej veci. Rozhodnutie OÚ Bratislava je zmätočné a nedostatočné, čoho dôsledkom je zneužívanie postavenia AVS ako núteného správcu nielen vo vzťahu k predkladateľovi, ale predovšetkým k obyvateľom obce a právnických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť na území obce. Je nemysliteľné, aby súkromná spoločnosť suplovala vlastnými „Zásadami výkonu nútenej správy“ povinnosť správneho orgánu vydať po náležitom zistení skutkového stavu rozhodnutie, ktoré bude vykonateľné a preskúmateľné.

Vydané rozhodnutie OÚ Bratislava viedlo k vytvoreniu stavu právnej neistoty, kedy nútený správca vydáva vlastné „Zásady výkonu nútenej správy“, odmieta si plniť základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o verejných vodovodoch, zneužíva svoje postavenie za účelom zlepšenia si svojho postavenia v prebiehajúcich súdnych konaniach, vyberá poplatky na „technické zhodnotenie infraštruktúry“ bez akejkolvek opory v zákone, a to všetko za privolenia a nečinnosti príslušných orgánov.

Dôkazy svedčiace o vyššie uvedených skutočnostiach boli zo strany predkladateľa riadne predložené tak OÚ Bratislava, ako aj ministerstvu, z ktorých im ani jeden nevenoval patričnú pozornosť, čo spochybňuje tak zákonnosť napadnutého rozhodnutia, ako aj rozhodnutia OÚ Bratislava.

Predkladateľ ďalej uvádza, že ministerstvo napadnutým rozhodnutím zmenilo výrok rozhodnutia OÚ Bratislava nasledovne: „doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým OÚ Bratislava zruší rozhodnutie o vyhlásení nútenej správy na základe preukázania pomnutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“. Uvedené ministerstvo odôvodnilo potrebou jednoznačne určiť, kedy doba nútenej správy skončí. Predkladateľ sa s týmto odôvodnením ministerstva nestotožňuje a uvádza, že nútená správa má v zmysle ustanovenia § 14 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch výlučne dočasný charakter, nakoľko ide o závažný zásah do vlastníckych práv vlastníka vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry. Výkon nútenej správy je vymedzený konkrétnym časovým obdobím, t. j. časom nevyhnutnej potreby. Prevádzkovanie verejného vodovodu a verejnej kanalizácie je s poukazom na ustanovenie § 15 ods. 3 v spojitosti s ustanovením § 16 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch možné výlučne na základe písomnej zmluvy. Z uvedeného je zrejmé, že nútená správa zaniká dňom, kedy vlastník infraštruktúry preukáže (osvedčí) zánik skutočností, ktoré boli dôvodom pre vyhlásenie nútenej správy: v konkrétnom prípade existenciu písomnej zmluvy s novým prevádzkovateľom infraštruktúry, spĺňajúcim odbornú spôsobilosť podľa ustanovenia § 6 zákona o verejných vodovodoch.

Predkladateľ teda zastáva názor, že zánik nútenej správy by mal byť naviazaný na preukázanie pomnutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany predkladateľa, nie vydanie právoplatného rozhodnutia o zrušení rozhodnutia OÚ Bratislava, teda rozhodnutia, ktorým bola nútená správa vyhlásená. Prijatie takéhoto záveru ministerstva je v rozpore s pravidlom dočasnosti nútenej správy na čas nevyhnutne potrebný, pričom dochádza k jej umelému a ničím neodôvodnenému predlžovaniu, najmä ak sa vezme do úvahy možnosť napadnúť takéto rozhodnutie riadnymi, mimoriadnymi či inými opravnými prostriedkami. Uvedené rozhodnutie ministerstva je navyše v rozpore so zásadou správneho konania, vyjadrenou v § 3 ods. 5 správneho poriadku, v zmysle ktorej správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Tento odklon ministerstva od bežnej rozhodovacej praxe je nielen v rozpore s uvedenou zásadou, ale zo strany ministerstva nebol ani náležite odôvodnený, čo opätovne zvyšuje mieru právnej neistoty a znemožňuje vykonať kontrolu prijatých záverov, aby nevznikali pochybnosti o ich oprávnenosti.

Predkladateľ konštatuje, že v danom prípade nie je možné zmenu výroku rozhodnutia OÚ Bratislava zo strany ministerstva označiť inak ako nezákonnú, vykonanú bez primeraných dôvodov a nad rámec zákonnej úpravy, obmedzujúcu právo predkladateľa k vlastnému súboru verejných vodovodov a verejných kanalizácií.

Na základe uvedeného predkladateľ navrhuje, aby správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia napadnuté rozhodnutie ministerstva zrušil, nakoľko bolo vydané v rozpore so zákonom, ako aj ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia listom č. 5206/2021-9.2, 28564/2021 zo dňa 01.07.2021 vydal v uvedenej veci „Oznámenie o začatí mimo odvolacieho

konania na preskúmanie rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej vodnej správy a rybárstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020“, v ktorom uviedol, že podľa § 65 ods. 1 správneho poriadku v spojení s § 14 ods. 1 správneho poriadku začína správne konanie na preskúmanie rozhodnutia č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 mimo odvolacieho konania. Súčasne účastníkov konania informoval, že v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku majú možnosť, aby sa v lehote do 10 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia ústne alebo písomne vyjadrili k podkladu rozhodnutia, spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhli jeho doplnenie.

K Oznámeniu o začatí mimo odvolacieho konania sa listom zo dňa 09.07.2021, doručeným dňa 12.07.2021, vyjadrila Obec Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 17, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 00 304 760, prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu – Advokátskej kancelárie JUDr. Bielovič, s.r.o., Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, IČO: 52 134 750. Vo vyjadrení uviedla:

Obec Chorvátsky Grob naďalej zotrváva na svojich vyjadreniach obsiahnutých v liste zo dňa 01.12.2020, ktorý bol návrhom na začatie konania v predmetnej veci. K výroku rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020, v ktorom je uvedené, že *„doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým OÚ Bratislava zruší rozhodnutie o vyhlásení nútenej správy na základe preukázania pomnutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“*, Obec Chorvátsky Grob namieta, že uvedený výrok je nelogický a súčasne je v rozpore s § 14 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch, pretože porušuje dočasnosť nútenej správy, resp. podmienku nútenej správy na čas nevyhnutnej potreby. Obec Chorvátsky Grob upozorňuje na skutočnosť, že OÚ Bratislava rozhodnutím č. OU-BA-OSZP2-2021/067904-004 (ďalej len „rozhodnutie o zrušení nútenej správy“) zrušil rozhodnutie OÚ Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 o vyhlásení nútenej správy verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve Obce Chorvátsky Grob v prospech spoločnosti AVS. Rozhodnutie o zrušení nútenej správy je vykonateľné, nie však právoplatné. V rozhodnutí o zrušení nútenej správy sa okrem iného uvádza: *„AVS je povinná bezodkladne odovzdať všetky potrebné dokumenty a prístupy vlastníkovi vodárenskej infraštruktúry Obci Chorvátsky Grob. Podľa § 55 ods. 2 správneho poriadku sa odkladný účinok odvolania vylučuje.“*

AVS v liste zo dňa 19.04.2021, označenom ako „Agilita vodárenská spoločnosť, s.r.o. nútenú správu vykonáva naďalej“, uviedla, že AVS bez prerušenia vykonáva nútenú správu, a to do doby, kým v zmysle rozhodnutia ministerstva nepominú dôvody na základe ich preukázania zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií a príslušné rozhodnutie vydané v súlade so zákonom sa stane právoplatným. V tomto liste tiež AVS spochybňovala vykonateľnosť rozhodnutia o zrušení nútenej správy, práve kvôli výroku z rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020, podľa ktorého doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým OÚ Bratislava zruší rozhodnutie o vyhlásení nútenej správy na základe preukázania pomnutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií.

V nadväznosti na uvedené Obec Chorvátsky Grob zastáva názor, že AVS vedome nerešpektuje vykonateľné úradné rozhodnutie tým, že odmieta odovzdať dokumentáciu a prístupy obci a zároveň pokračuje v nútenej správe, a to aj napriek tomu, že vzhľadom na rozhodnutie o zrušení nútenej správy nútenú správu vykonávať nesmie. Aj spomenuté

správanie AVS potvrdzuje nutnosť preskúmania rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020, nakoľko ním boli úplne odignorované tvrdenia Obce Chorvátsky Grob, ktorými na obdobné nerešpektovanie rozhodnutí a robenie priekov zo strany AVS poukazovala. Pokiaľ by znenie výroku rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 nebolo nelogicky a v rozpore s účelom ustanovenia § 14 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch naviazané na právoplatnosť rozhodnutia, ktorým OÚ Bratislava zruší rozhodnutie o vyhlásení nútenej správy, odpadli by pochybnosti o vykonateľnosti rozhodnutia o zrušení nútenej správy.

Rozhodnutie o zrušení nútenej správy bezprostredne nadväzovalo na uzatvorenie Zmluvy o prevádzkovaní zo dňa 31.03.2021, uzatvorenej medzi Obcou Chorvátsky Grob a spoločnosťou Inštitút Monitoringu a Analýz s.r.o., Kocel'ova 9, 821 08 Bratislava, IČO: 51 015 315 (ďalej len „IMAZ“), predmetom ktorej je prevádzkovanie verejných vodovodov a verejných kanalizácií v Obci Chorvátsky Grob. Obec Chorvátsky Grob preto ku dňu 09.07.2021 má spôsobilého prevádzkovateľa verejných vodovodov a verejných kanalizácií. Na záver Obec Chorvátsky Grob uvádza, že voči rozhodnutiu o zrušení nútenej správy podala AVS odvolanie, ktoré po nevyhnutných úkonoch zo strany OÚ Bratislava bude predložené ministerstvu na rozhodnutie.

Listom zo dňa 21.07.2021, doručeným dňa 23.07.2021, Obec Chorvátsky Grob, prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu – Advokátskej kancelárie JUDr. Bielovič, s.r.o., zaslala správnomu orgánu príslušnému na preskúmanie rozhodnutia podanie označené ako „Doplnenie dôkazu do spisového materiálu, vedeného na Ministerstve životného prostredia v konaní evidovanom pod č. 5602/2021-9.2, 28564/2021“. V rámci uvedeného podania Obec Chorvátsky Grob správnomu orgánu príslušnému na preskúmanie rozhodnutia predložila listinu „Upovedomenie o vybavení podnetu na preskúmanie rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky“ sp. zn. VI/1 Gd 271/21/100-7 zo dňa 13.07.2021, vydanú Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, netrestným odborom, Štúrova 2, 812 85 Bratislava a doručení Obci Chorvátsky Grob dňa 19.07.2021 (ďalej len „Upovedomenie“).

Obec Chorvátsky Grob uviedla, že listom zo dňa 27.04.2021 podala podnet na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky vo veci preskúmania rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020. Ako vyplýva z Upovedomenia, skutkové závery Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky iba potvrdzujú obcou uvádzané a deklarované skutočnosti, týkajúce sa nezákonnosti vydaného rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020. V Upovedomení sa uvádza, že „v danom prípade správny orgán nemá v predmetnej veci inú právomoc než tú, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 14 zákona o verejných vodovodoch, t. j. vyhlásiť nútenú správu za podmienok uvedených v zákona (ods. 1) a rozhodnúť, ktorý prevádzkovateľ v rámci nútenej správy preberá na čas nevyhnutnej potreby správu, prevádzku alebo údržbu verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie (ods. 2). Samotné určenie doby ukončenia nútenej správy spôsobom vyplývajúcim z výroku rozhodnutia, ktoré napádate, je nad rámec zákona o verejných vodovodoch.“ Obec Chorvátsky Grob s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 4 a 5 správneho poriadku správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia požiadala, aby uvedené skutočnosti a právne závery zobral na vedomie, nakoľko tieto bez akýchkoľvek pochyb potvrdzujú nezákonnosť rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020.

AVS k Oznámeniu o začatí mimo odvolacieho konania zaslala svoje vyjadrenie elektronickým podaním, datovaným ku dňu 26.07.2021. Vo vyjadrení uviedla, že sa

nestotožňuje so začatím mimo odvolacieho konania na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 a tvrdenia Obce Chorvátsky Grob uvedené v podnete považuje za zavádzajúce a nemajúce oporu v dotknutých právnych predpisoch. OÚ Bratislava určil AVS za núteného správcu vodárenskej infraštruktúry v Obci Chorvátsky Grob z dôvodu, že v uvedenej obci AVS vykonávala prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry od júna 2012 do 30.06.2015, pričom aj po ukončení platnosti vtedajšej zmluvy nebola Obec Chorvátsky Grob po cca 5 rokov zabezpečiť prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry v Obci Chorvátsky Grob. AVS zastáva názor, že nie ona si neplnila svoje zákonné (neprenosné) povinnosti ako údajný vlastník verejného vodovodu a verejnej kanalizácie, a to predovšetkým povinnosť zabezpečiť nepretržitú dodávku pitnej vody a plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd, vrátane čistenia odpadových vôd v Obci Chorvátsky Grob. AVS vykonávala len faktický výkon nevyhnutných činností súvisiacich so zabezpečením dodávky pitnej vody a odvádzania odpadových vôd v Obci Chorvátsky Grob, pričom nezasahovala do existujúcej vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry, lebo nemala s vlastníkom verejného vodovodu a verejnej kanalizácie uzatvorenú písomnú zmluvu podľa § 15 ods. 3 a § 16 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch. AVS teda vykonávala skoro 5 rokov faktického prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry, pričom Obec Chorvátsky Grob sa finančne nepodieľala na úhrade nákladov spojených so správou, prevádzkou alebo údržbou vodárenskej infraštruktúry ako jej údajný vlastník, a to ani počas vyhlásenej nútenej správy.

AVS detailne pozná vodárenskú infraštruktúru v Obci Chorvátsky Grob, na vodárenskej infraštruktúre sú osadené fakturačné meradlá vo vlastníctve AVS a AVS bolo vydané cenové rozhodnutie Úradom pre reguláciu sieťových odvetví pre danú lokalitu. Určením AVS za núteného správcu došlo k zabezpečeniu okamžitého výkonu nútenej správy v Obci Chorvátsky Grob.

Obec Chorvátsky Grob tvrdí, že AVS si neplnila svoje zákonné povinnosti, avšak nijako nešpecifikuje, v čom toto neplnenie povinností malo spočívať. Toto tvrdenie je teda účelové, zavádzajúce a ničím nepodložené, nakoľko AVS si vždy plnila zákonné povinnosti prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry. AVS sa nestotožňuje ani s tvrdením Obce Chorvátsky Grob, že správny orgán nemá povinnosť skúmať, z akých dôvodov nedošlo k podpisu zmluvy medzi Obcou Chorvátsky Grob a AVS a ani to, prečo Obec Chorvátsky Grob nezabezpečila iného prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry. AVS poukazuje na § 14 ods. 1 a 2 zákona o verejných vodovodoch a uvádza, že pre rozhodovanie správneho orgánu je bezpredmetné, prečo si vlastník vodárenskej infraštruktúry neplní svoje povinnosti, relevantným je výlučne zabezpečenie nepretržitej dodávky pitnej vody alebo plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd v dotknutej lokalite v záujme ochrany verejného zdravia a životného prostredia.

AVS ďalej upozorňuje na skutočnosť, že mimoriadny opravný prostriedok, akým je preskúmanie rozhodnutia v mimo odvolacom konaní podľa § 65 a nasl. správneho poriadku, neslúži na odstraňovanie nedostatkov, akými sú nedostatky odôvodnenia rozhodnutia, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva. OÚ Bratislava aj ministerstvo rozhodli zákonne, keď AVS určili za núteného správcu vodárenskej infraštruktúry v Obci Chorvátsky Grob. Uvedený právny názor potvrdzuje aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sž 31/2002. AVS zdôrazňuje, že predmetom konania o vyhlásení nútenej správy podľa § 14 zákona o verejných vodovodoch nie je súťaž o núteného správcu, ale bezodkladne zabezpečiť prostredníctvom vyhlásenia nútenej správy nepretržitú dodávku pitnej vody a plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd v dotknutej lokalite. AVS nie je zrejmé, ako mala zneužívať svoje postavenie núteného

správcu vo vzťahu k Obci Chorvátsky Grob, k obyvateľom tejto obce a k právnickým osobám vykonávajúcim podnikateľskú činnosť.

AVS sa nestotožňuje ani s tvrdením Obce Chorvátsky Grob, že nútená správa zaniká dňom, kedy vlastník infraštruktúry preukáže zánik skutočností, ktoré boli dôvodom pre vyhlásenie nútej správy, a to existenciu písomnej zmluvy s novým prevádzkovateľom infraštruktúry, spĺňajúcim odbornú spôsobilosť. Nútená správa sa vyhlasuje na čas nevyhnutnej potreby, ktorý trvá dovtedy, dokedy nie je nový prevádzkovateľ vodárenskej infraštruktúry schopný v súlade so zákonom o verejných vodovodoch začať zabezpečovanie činnosti nepretržitej dodávky pitnej vody a plynulého a bezpečného odvádzania odpadových vôd. V súčasnosti sú na vodárenskej infraštruktúre osadené fakturačné meradlá AVS, pričom tieto je potrebné vymeniť za meradlá nového prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry, čo je záležitosť týždňov a ž mesiacov. Nový prevádzkovateľ vodárenskej infraštruktúry tiež musí disponovať cenovým rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Obec Chorvátsky Grob uzatvorila dňa 31.03.2021 zmluvu so spoločnosťou IMAZ ako s novým prevádzkovateľom vodárenskej infraštruktúry, IMAZ však nie je schopná z vyššie uvedených dôvodov okamžite prevádzkovať predmetnú vodársku infraštruktúru. Navyše, zmluva zo dňa 31.03.2021 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 28.04.2021 je neplatná z dôvodu, že Obec Chorvátsky Grob nie je výlučným vlastníkom vodárenskej infraštruktúry a IMAZ nespĺňa zákonné podmienky na prevádzkovanie verejného vodovodu a verejnej kanalizácie.

AVS, OÚ Bratislava a ministerstvu sú z úradnej činnosti známe skutočnosti, že v Obci Chorvátsky Grob sa v minulosti vodárska infraštruktúra prevádzala do vlastníctva fyzických osôb, čo je v rozpore s § 3 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch, v zmysle ktorého vlastníkom verejných vodovodov a verejných kanalizácií môže byť z dôvodu verejného záujmu iba právnická osoba so sídlom na území SR, ktorá je bezúhonná. K náprave nezákonného stavu do dňa podania tohto vyjadrenia nedošlo.

To, že IMAZ nespĺňa zákonné podmienky na prevádzkovanie verejného vodovodu a verejnej kanalizácie, vyplýva z toho, že IMAZ je podnikateľským subjektom, ktorý prevádzkuje verejné vodovody kategórie V – I až III a verejné kanalizácie kategórie K – I až III na základe získania živnostenského oprávnenia pre tieto viazané činnosti s poukazom na § 7 zákona o verejných vodovodoch, ktoré je možné prevádzkovať len prostredníctvom odborného zástupcu – držiteľa platného osvedčenia o odbornej spôsobilosti na prevádzkovanie verejného vodovodu a verejnej kanalizácie I až III kategórie. Odborný zástupca je v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „živnostenský zákon“) zodpovedným zástupcom. Z výpisu zo živnostenského registra je zrejmé, že IMAZ prevádzkuje vyššie uvedené živnosti prostredníctvom zodpovedného zástupcu Ing. Vladimíra Augustiniho. Ing. Augustini je držiteľom dvoch osvedčení týkajúcich sa odbornej spôsobilosti na prevádzkovanie verejného vodovodu a verejnej kanalizácie, a to Osvedčenia o odbornej spôsobilosti na prevádzkovanie verejného vodovodu pre kategóriu V – I č. 108-08062004-V-I zo dňa 08.06.2004 (ďalej len „Osvedčenie I“) a Osvedčenia o odbornej spôsobilosti na prevádzkovanie verejnej kanalizácie pre kategóriu K – I č. 092-01062004-K-I zo dňa 01.06.2004 (ďalej len „Osvedčenie II“). Vychádzajúc z obsahu oboch osvedčení, tieto mali časovo obmedzenú platnosť na päť rokov, Osvedčenie I do 07.06.2009 a Osvedčenie II do 31.05.2009, teda v čase vzniku živnostenského oprávnenia na prevádzkovanie vyššie uvedených živností už tieto osvedčenia neboli platné a ak sa vychádza z verejne dostupných zdrojov, iné osvedčenia neboli Ing. Augustinimu vydané, keďže evidencia osvedčení odbornej spôsobilosti vedená ministerstvom odkazuje práve a výlučne na tieto dve osvedčenia. Iného

zodpovedného zástupcu na prevádzkovanie živnosti ako Ing. Augustiniho IMAZ nemá v živnostenskom registri zapísaného, takže v danom prípade neexistuje iná osoba, ktorá by bola zodpovedným zástupcom IMAZ pre dané živnosti.

AVS uvádza ustanovenia zákonom, z ktorých podľa nej vyplýva neplatnosť uvedených osvedčení a uvádza, že má za to, že osvedčenia sú neplatné a že príslušný okresný úrad konal nezákonne, keď vôbec vydal živnostenské oprávnenie na prevádzkovanie daných živností IMAZ na základe týchto už neplatných osvedčení, ktoré prestali platiť v roku 2009 a žiadne ustanovenie zákona neupravilo predĺženie ich platnosti na neurčito. S poukazom na uvedené je zrejmé, že IMAZ nie je oprávnená prevádzkovať verejné vodovody a verejné kanalizácie, nakoľko nedisponuje živnostenským oprávnením na prevádzkovanie verejných vodovodov a verejných kanalizácií.

AVS zastáva názor, že nútenú správu možno zrušiť len rozhodnutím o zrušení rozhodnutia, ktorým bola vyhlásená nútená správa, pričom v tomto rozhodnutí sa presne stanoví postup a podmienky prevzatia vodárenskej infraštruktúry tak, aby nedošlo k ohrozeniu nepretržitej dodávky pitnej vody a plynulého a bezpečného odvádzania odpadových vôd. AVS poukazuje na to, že neexistuje žiadny zákonný dôvod na zrušenie rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 v mimo odvolacom konaní, nakoľko rozhodnutie OÚ Bratislava aj rozhodnutie ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 boli vydané za účelom ochrany verejného záujmu, a to v záujme ochrany verejného zdravia, pričom AVS riadne a v súlade so zákonom vykonávala nútenú správu vodárenskej infraštruktúry v Obci Chorvátsky Grob. Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia je oprávnený rozhodnutie ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 výlučne zmeniť a vo výroku rozhodnutia jasne, určite a zrozumiteľne určiť, kedy pominie čas nevyhnutnej potreby pre správu, prevádzku a údržbu verejného vodovodu a verejnej kanalizácie v rámci vyhlásenej nútenej správy. AVS poukazuje na to, že správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia je povinný opakovane po ukončení dokazovania dať AVS v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku dať možnosť oboznámiť sa s podkladmi pre vydanie rozhodnutia, vyjadriť sa k zistenému skutkovému stavu, k spôsobu jeho zistenia a umožniť mu, aby navrhol doplnenie dokazovania, nepostačuje, pokiaľ umožní AVS vyjadriť sa len pri začatí mimo odvolacieho konania. Uvedené vyplýva z konštantnej judikatúry.

S poukazom na vyššie uvedené považuje AVS rozhodnutie OÚ Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 v spojení s rozhodnutím ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 za zákonné a správne, a preto žiada, aby správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia podľa § 30 ods. 1 písm. h) správneho poriadku mimo odvolacie konanie zastavil, nakoľko odpadol dôvod konania začatého správnym orgánom z úradnej činnosti. Alternatívne AVS žiada, aby správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia zmenil výrok rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 tak, že jasne, určite a zrozumiteľne určí okamih pominutia času nevyhnutnej potreby pre správu, prevádzku a údržbu verejného vodovodu a verejnej kanalizácie v rámci vyhlásenej nútenej správy, zohľadňujúc proces odovzdávania vodárenskej infraštruktúry novému prevádzkovateľovi verejného vodovodu a verejnej kanalizácie a vydania cenového rozhodnutia Úradom pre reguláciu sieťových odvetví pre danú lokalitu.

Listom zo dňa 05.08.2021, doručeným dňa 09.09.2021, Obec Chorvátsky Grob, prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu – Advokátskej kancelárie JUDr. Bielovič, s.r.o., zaslala správne mu orgánu príslušnému na preskúmanie rozhodnutia podanie, v rámci ktorého mu predložila Uznesenie Krajského súdu v Bratislave

sp. zn. 1S/271/2020-146 zo dňa 27.07.2021, na základe ktorého Krajský súd v Bratislave v právnej veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 rozhodol o prerušení konania až do skončenia správneho konania o mimoriadnom opravnom prostriedku č. 5602/2021-9.2, 28564/2021. Z dôvodu pretrvávajúcej právnej neistoty, nezákonného obmedzenia vlastníckeho práva Obce Chorvátsky Grob, ako i faktického ohrozenia práv a právom chránených záujmov obyvateľov Obce Chorvátsky Grob, Obec Chorvátsky Grob opätovne požiadala o bezodkladné začatie mimo odvolacieho konania a o vydanie rozhodnutia v predmetnej veci.

Po preskúmaní rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020, rozhodnutia OÚ Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 a súvisiaceho spisového materiálu minister životného prostredia Slovenskej republiky ako správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania vydal v predmetnej veci rozhodnutie ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 5206/2021-9.2, 47482/2021 zo dňa 30.12.2021, v rámci ktorého rozhodol v predmetnej spôsobilom, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozhodnutia.

AVS podala elektronickým podaním, datovaným dňa 31.01.2022, rozklad proti rozhodnutiu ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 5206/2021-9.2, 47482/2021 zo dňa 30.12.2021 v zákonom stanovenej lehote. V podanom rozklade AVS uviedla nasledovné okruhy námietok:

Napadnuté rozhodnutie je nezákonné, pretože:

- a) je v rozpore s ustanovením § 14 zákona o verejných vodovodoch, nakoľko ak dané ustanovenie konštatuje, že nútená správa končí, keď pominie nevyhnutná potreba, výrok napadnutého rozhodnutia o tom, že nútená správa uplynie dňom, keď dôjde k uzatvoreniu zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou verejných vodovodov a verejných kanalizácií, je v zjavnom rozpore so znením platného a účinného právneho predpisu,
- b) je nepreskúmateľné a nevykonateľné,
- c) z dôvodu porušenia ustanovení správneho poriadku týkajúcich sa vedenia správneho konania, čím došlo k porušeniu práva účastníka konania na spravodlivý proces,
- d) správny orgán vec nesprávne posúdil,
- e) absentuje odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, pretože ak má správny orgán za to, že nútená správa končí, keď pominie nevyhnutná potreba, je povinnosťou správneho orgánu definovať, aké podmienky musí spĺňať prevádzkovateľ.

AVS ďalej uviedla, že listom zo dňa 01.12.2020, doručeným dňa 02.12.2020, bolo na Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky zaslané podanie Obce Chorvátsky Grob, označené ako podnet na preskúmanie rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 v mimo odvolacom konaní. Podľa § 42 bc ods. 5 zákona o verejných vodovodoch: „Konania začaté a právoplatne neskončené do 31. decembra 2021 sa dokončia podľa doterajších predpisov.“ V zmysle vyššie uvedeného platí, že na dané správne konanie (mimo odvolacie konanie) sa vzťahuje právny predpis účinný do 31.12.2021.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o verejných vodovodoch, účinného do 31.12.2021: „Ak to vyžaduje verejný záujem a ak je to v záujme ochrany zdravia ľudí, ochrany zdravia zvierat alebo ochrany životného prostredia, okresný úrad v sídle kraja môže vyhlásiť nútenú správu, ak vlastníkom verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie, ktorý je povinný zabezpečiť

nepretržitú dodávku pitnej vody alebo plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd, túto povinnosť neplní.“

Podľa § 14 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch, účinného do 31.12.2021: „Okresný úrad v sídle kraja rozhodne, ktorý prevádzkovateľ v rámci nútenej správy preberá na čas nevyhnutnej potreby správu, prevádzku alebo údržbu verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie. Túto správu, prevádzku alebo údržbu obstaráva prevádzkovateľ v rámci nútenej správy na náklady povinného vlastníka verejného vodovodu alebo vlastníka verejnej kanalizácie, prípadne ich právneho nástupcu, za ktorého tieto povinnosti plní.“

AVS zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, nakoľko je v rozpore s ustanovením § 14 zákona o verejných vodovodoch, nakoľko ak dané ustanovenie konštatuje, že nútená správa končí, keď pominie nevyhnutná potreba, výrok napadnutého rozhodnutia o tom, že nútená správa uplynie dňom, keď dôjde k uzatvoreniu zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou verejných vodovodov a verejných kanalizácií, je v zjavnom rozpore so znením platného a účinného právneho predpisu.

Z administratívneho spisu je zrejmé, že OÚ Bratislava určil AVS za núteného správcu vodárenskej infraštruktúry v Obci Chorvátsky Grob z dôvodu, že v Obci Chorvátsky Grob vykonávala AVS prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry od júna 2012 do 30.06.2015 na základe zmluvy uzatvorenej podľa § 15 ods. 3 a § 16 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch, pričom aj po ukončení platnosti tejto zmluvy nebola Obec Chorvátsky Grob schopná cca päť rokov zabezpečiť prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry v Obci Chorvátsky Grob.

Ako dôkazy AVS prikladá Zmluvu o nájme a prevádzkovaní zo dňa 29.06.2012, Výpoveď zo zmluvy o nájme a prevádzkovaní zo dňa 26.06.2014 a Dohodu o predĺžení výpovednej doby zo dňa 30.10.2014.

Obec Chorvátsky Grob a spoločnosť IMAZ uzatvorili dňa 31.03.2021 Zmluvu o prevádzkovaní.

Napriek tomu, že medzi Obcou Chorvátsky Grob a spoločnosťou IMAZ je uzatvorená zmluva o prevádzkovaní viac ako desať mesiacov, spoločnosť IMAZ nikdy v Obci Chorvátsky Grob fakticky neprevádzkovala vodárenskú infraštruktúru a do dnešného dňa, za desať mesiacov od uzatvorenia Zmluvy o prevádzkovaní nezabezpečila faktickú nepretržitú hromadnú dodávku pitnej vody pre odberateľov a nepretržité odvádzanie a čistenie odpadových vôd od producentov v zmysle § 10 ods. 1 a § 11 ods. 1 zákona o verejných vodovodoch.

AVS má za to, že napadnuté rozhodnutie je i) v rozpore s faktickým stavom, kedy spoločnosť IMAZ nezabezpečuje nepretržitú dodávku pitnej vody pre odberateľov a nepretržité odvádzanie a čistenie odpadových vôd od producentov, ako aj ii) v rozpore s právnym stavom – právnymi predpismi, nakoľko nie je naplnený účel nútenej správy, ktorá zo zákona trvá na čas nevyhnutnej potreby.

Skutočnosť, že Obec Chorvátsky Grob ako deklarovaný vlastník vodárenskej infraštruktúry a spoločnosť IMAZ ako údajný prevádzkovateľ verejných vodovodov a verejných kanalizácií uzatvorili Zmluvu o prevádzkovaní, neznamená, že fakticky došlo k zabezpečeniu nepretržitej dodávky pitnej vody a nepretržitému odvádzaniu a čisteniu

odpadových vôd. Na Obec Chorvátsky Grob sa vzťahuje § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, t. j. na platnosť akejkoľvek zmluvy s obcou sa vyžaduje kvalifikovaný súhlas obecného zastupiteľstva, a ďalej zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého je účinnosť zmlúv podmienená povinným zverejňovaním. Uzatvorením zmluvy medzi Obcou Chorvátsky Grob a spoločnosťou IMAZ mohlo dôjsť k uzatvoreniu záväzkového vzťahu (čo AVS rozporuje, nakoľko má za to, že ide o neplatný právny úkon), avšak práva a povinnosti zmluvných strán môžu vzniknúť dodatočne. Nepretržitost' prevádzkovania vodárenskej infraštruktúry však znamená, že dodávku pitnej vody a odvádzanie a čistenie odpadových vôd od producentov je nevyhnutné zabezpečiť každý jeden deň, každých 24 hodín. Je preto nelogické a v rozpore so zákonom, ak výrok napadnutého rozhodnutia viaže zánik nútenej správy na uzatvorenie Zmluvy o prevádzkovaní, kedy reálne povinnosti vzniknú s odkladným účinkom (najskôr po schválení obecným zastupiteľstvom, po povinnom zverejnení, pričom nemožno opomenúť zmluvnú slobodu zmluvných strán uzatvoriť záväzok dňa 31.03.2021, avšak k plneniu povinností pristúpiť o jeden rok, o dva roky alebo neskôr).

AVS z uvedeného dôvodu zastáva názor, že okamih „doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom, keď dôjde k uzatvoreniu zmluvy o prevádzkovaní“, ktorý je uvedený v napadnutom rozhodnutí, je nezákonný, neurčitý, nevykonateľný, závislý od subjektívnych skutočností tretích osôb, v rozpore s explicitným znením zákona o verejných vodovodoch, účinným do 31.12.2021, ako aj zmyslom a účelom nútenej správy.

AVS dáva v tejto súvislosti do pozornosti, že Zmluva o prevádzkovaní medzi Obcou Chorvátsky Grob a spoločnosťou IMAZ je absolútne neplatná, v dôsledku čoho je vedené súdne konanie o určenie neplatnosti zmluvy na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 25Cb/164/2021. Ako dôkaz AVS prikladá Žalobu o určenie neplatnosti zmluvy a Potvrdenie o prijatí podania súdom.

AVS ďalej uviedla, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné z dôvodu porušenia ustanovení správneho poriadku týkajúcich sa vedenia správneho konania, čím došlo k porušeniu práva AVS na spravodlivý proces.

Vyjadrenia subjektov IMAZ a Obce Chorvátsky Grob neboli prvostupňovým správnym orgánom AVS doručené, ergo AVS nemá žiadnu vedomosť o tom, čo je obsahom vyjadrení a akú argumentáciu použili tieto subjekty vo svojich podaniach.

AVS sa o vyjadreniach dozvedel nahliadnutím do spisu a až z napadnutého rozhodnutia. Zároveň v prípade doplnenia podkladov do spisu zo strany AVS má aj konajúci orgán povinnosť podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku oboznámiť ostatných účastníkov s podkladmi a umožniť im vyjadriť sa k týmto podkladom.

AVS v tejto súvislosti poukazuje aj na judikatúru ESLP, ktorý skonštatoval, že možnosť nahliadnuť do spisu dostatočným spôsobom negarantuje právo na spravodlivé konanie. Inak povedané, právo na nahliadnutie do spisu a možnosť vyhotovovať kópie písomných podaní nekompensuje nedoručenie stanoviska alebo dôkazu protistrany druhému účastníkovi konania. Vychádza sa z toho, že nahliadanie do spisu je právom a nie povinnosťou účastníkov konania, pričom účastník konania nemôže byť neprímeraným spôsobom (až šikanózne) zaťažovaný, resp. nemožno od neho spravodlivo požadovať sústavné sledovanie dopĺňania administratívneho spisu, nakoľko tento nemá vedomosť, kedy bude určitá písomnosť

doručená do administratívneho spisu. Navyše v niektorých prípadoch tomu fakticky môže brániť aj časové a územné hľadisko (krátke lehoty, vzdialenosť pobytu účastníka konania od sídla správneho orgánu a pod.), preto je správny orgán povinný doručovať procesné podania druhému účastníkovi bez ohľadu na jeho právo nazerať do spisu.

V nadväznosti na obsah vyjadrení spoločnosti IMAZ a Obce Chorvátsky Grob, avšak v situácii bez reálneho poznania všetkých príloh priložených k týmto podaniam a administratívneho spisu, je zo strany AVS objektívne nemožné zaujať komplexné stanovisko v predmetnom konaní.

AVS principiálne neuznáva tvrdenia subjektov v predmetných vyjadreniach a má za to, že nie sú splnené skutkové (materiálne) predpoklady a nie sú splnené ani procesnoprávne podmienky na vydanie prvostupňového rozhodnutia v uvedenej veci.

AVS tiež namietala, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, nakoľko absentuje odôvodnenie napadnutého rozhodnutia: i) ak má správny orgán za to, že nútená správa končí, keď pominie nevyhnutná potreba, je povinnosťou správneho orgánu definovať, aké podmienky musí spĺňať prevádzkovateľ, ii) ak má správny orgán za to, že nútený správca je povinný odovzdať vodárenskú infraštruktúru, správny orgán je povinný definovať, čo tvorí vodárenskú infraštruktúru (aké vodomery, fakturačné meradlá, vodomerné a kanalizačné šachty a pod.).

Z výroku prvostupňového rozhodnutia, ako aj z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, akú povinnosť, resp. aké predmety má AVS odovzdať novému prevádzkovateľovi. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vôbec nie je zrejmé, na základe akého právneho predpisu prvostupňový správny orgán uložil AVS povinnosť „odovzdať potrebnú dokumentáciu obci“. Citácia akéhokolvek zákonného ustanovenia a na to nadväzujúcej správnej úvahy úplne absentuje. Žiadny účastník konania (spoločnosť IMAZ alebo Obec Chorvátsky Grob) neoznačil ani jeden list „potrebnej dokumentácie“, z administratívneho spisu nie je zrejmé, akej dokumentácie sa účastníci konania domáhajú a nie je povinnosťou AVS domýšľať si „teda bude vedieť, aké dokumenty a prístupy sú pre neho (ako aj akéhokolvek iného prevádzkovateľa) potrebné k riadnemu prevádzkovaniu“, inými slovami, aké dokumenty a prístupy bude potrebovať IMAZ, nakoľko žiadnu dokumentáciu v konaní neoznačil ani nevyžiadal.

S poukazom na uvedené údajný vlastník verejného vodovodu a verejnej kanalizácie (Obec Chorvátsky Grob), ako aj domnelý prevádzkovateľ IMAZ, neboli a ani nie sú schopní bezodkladne po vydaní napadnutého rozhodnutia zabezpečiť zákonnú povinnosť, a to nepretržitú dodávku pitnej vody (§ 15 ods. 1 písm. a) zákona o verejných vodovodoch) a plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd (§ 16 ods. 1 písm. a) zákona o verejných vodovodoch), a teda naďalej trvajú dôvody nútenej správy. Z daného dôvodu je výrok uvedený v napadnutom rozhodnutí, že „doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom, keď dôjde k uzatvoreniu zmluvy o prevádzkovaní“, nesprávny a v rozpore so zákonom.

S poukazom na vyššie právne a skutkové závery AVS žiada, aby orgán konajúci o rozklade rozhodnutie ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 5206/2021-9.2, 47482/2021 zo dňa 30.12.2021 ako nezákonné zrušil bez náhrady podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku.

Pokiaľ by však orgán konajúci o rozklade dospel k inému záveru, AVS alternatívne žiada, aby rozhodnutie ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 5206/2021-9.2, 47482/2021 zo dňa 30.12.2021 zmenil tak, že vo výroku rozhodnutia vydaného v mimo odvolacom konaní (rozhodnutie o zmene rozhodnutia) jasne, určite a zrozumiteľne určí predovšetkým okamih pominutia času nevyhnutnej potreby pre správu, prevádzku a údržbu verejného vodovodu a verejnej kanalizácie v rámci vyhlásenej nútenej správy, zohľadňujúc proces odovzdávania vodárenskej infraštruktúry novému prevádzkovateľovi verejného vodovodu a verejnej kanalizácie.

Obec Chorvátsky Grob listom č. 4337/2022 zo dňa 28.02.2022 požiadala orgán konajúci o rozklade o informáciu o stave rozkladového konania a vzniesla žiadosť o urýchlené konanie v uvedenej veci. V predmetnom podaní uviedla:

Rozhodnutie o rozklade proti napadnutému rozhodnutiu má pre Obec Chorvátsky Grob, ako aj samotných koncových odberateľov vody a producentov odpadu, zásadný význam, nakoľko sa bude jednať o vôbec prvé právoplatné a vykonateľné rozhodnutie správneho orgánu v predmetnej problematike, ktoré môže Obci Chorvátsky Grob pomôcť nastoliť právny stav a posunúť ju o krok bližšie k zabezpečeniu možnosti dispozície obce s jej vlastným majetkom.

Predmetné rozhodnutie navyše umožní Obci Chorvátsky Grob nadviazanie zmluvných vzťahov so spoločnosťou Bratislavská vodárenská, a. s. a taktiež umožní posun v konaniach na Úrade pre reguláciu sieťových odvetví a tiež posun v prebiehajúcich konaniach medzi Obcou Chorvátsky Grob a AVS. Všetky subjekty súkromnej aj verejnej správy pre akékoľvek svoje ďalšie kroky alebo rozhodnutia čakajú práve na rozhodnutie o rozklade proti napadnutému rozhodnutiu.

Práve rozhodnutie o rozklade proti napadnutému rozhodnutiu môže Obci Chorvátsky Grob umožniť oslobodiť sa spod dlhodobej svojvôle spoločnosti AVS, ktorá nie je ochotná zánik nútenej správy rešpektovať a táto sa naopak snaží umelo udržať stav tohto času už zaniknutej nútenej správy a znemožniť Obci Chorvátsky Grob prístup k svojmu vlastnému majetku, dispozície s ním, ako aj zabezpečovanie výkonu opráv a údržby predmetného majetku zo strany samotnej Obce Chorvátsky Grob ako vlastníka.

Spoločnosť AVS napriek zániku nútenej správy naďalej bez akéhokoľvek právneho titulu užíva a prevádzkuje verejné vodovody a verejné kanalizácie vo vlastníctve Obce Chorvátsky Grob a týmto bez akéhokoľvek právneho titulu disponuje ako vlastnými a taktiež bez akéhokoľvek právneho titulu naďalej disponuje všetkou dokumentáciou nevyhnutnou k riadnemu výkonu prevádzky verejných vodovodov a verejných kanalizácií.

Spoločnosť AVS dlhodobo svojvoľne vystupuje vo vzťahu k tretím subjektom ako údajný zástupca Obce Chorvátsky Grob a koná za a v mene Obce Chorvátsky Grob vo veciach upravených ustanovením § 15 ods. 4 a 16 ods. 4 zákona o verejných vodovodoch, a to bez akéhokoľvek súhlasu a vedomia samotnej Obce Chorvátsky Grob a napriek skutočnosti, že Obec Chorvátsky Grob spoločnosť AVS na takéto konanie nikdy nespĺnomocnila a spoločnosť AVS na takéto konanie nedisponuje ani akýmkoľvek iným právnym titulom.

Spoločnosť AVS dlhodobo realizuje prevádzku aj samotné zásahy do vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry bez akéhokoľvek právneho titulu a bez ohľadu na skutočné

záujmy samotnej Obce Chorvátsky Grob a koncových odberateľov vody a koncových producentov odpadu a veľakrát aj v priamom rozpore so skutočnými záujmami samotnej Obce Chorvátsky Grob a koncových odberateľov vody a koncových producentov odpadu.

Spoločnosť AVS zaťažuje Obec Chorvátsky Grob aj samotných koncových odberateľov vody a producentov odpadu rôznymi neodôvodnenými poplatkami a sankciami, nestará sa riadne o správu vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry, zamedzuje prístup Obci Chorvátsky Grob ako vlastníkovi predmetnej infraštruktúry k dotknutej vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúre, bez súhlasu a vedomia Obce Chorvátsky Grob zasahuje do vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry vo vlastníctve Obce Chorvátsky Grob – je teda zrejmé, že konanie spoločnosti AVS sa vyznačuje zjavnou svojvôľou s jediným cieľom - získať počas čo možno najdlhšej doby, napriek neexistencii relevantného právneho titulu, vlastný majetkový prospech / zisk z prevádzky verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve Obce Chorvátsky Grob.

Vzhľadom na to, že všetky súkromné subjekty ako aj subjekty verejnej moci odmietajú s Obcou Chorvátsky Grob vstúpiť do akéhokoľvek zmluvného vzťahu, resp. vydať akékoľvek rozhodnutie v akomkoľvek správnom konaní alebo súdnom spore týkajúcom sa prevádzky verejných vodovodov a verejných kanalizácií až do momentu rozhodnutia o rozklade proti napadnutému rozhodnutiu, Obec Chorvátsky Grob má za to, že práve očakávané rozhodnutie o rozklade proti napadnutému rozhodnutiu je spôsobilé vyššie uvedenú svojvôľu spoločnosti AVS zastaviť, resp. značne oslabiť a umožniť Obci Chorvátsky Grob urobiť krok vpred.

V nadväznosti na uvedené Obec Chorvátsky Grob žiada odvolací orgán o poskytnutie informácie o stave rozkladového konania proti napadnutému rozhodnutiu. Zároveň si Obec Chorvátsky Grob dovoľuje požiadať o konanie vo veci a prednostné rozhodnutie o podanom rozklade spoločnosti AVS a potvrdenie napadnutého rozhodnutia ako vecne správneho.

Osobitná komisia ministra životného prostredia Slovenskej republiky pre konanie vo veciach rozkladov Obec Chorvátsky Grob listom č. 5329/2022-9., 14159/2022 zo dňa 09.03.2022 informovala, že za účelom zabezpečenia objektívnosti posúdenia napadnutého rozhodnutia, ako aj jednotlivých dôvodov podaného rozkladu a za účelom prerokovania a posúdenia dôvodov rozkladu podaného proti napadnutému rozhodnutiu a prípravy návrhu rozhodnutia ministra životného prostredia Slovenskej republiky vo veci rozkladu proti napadnutému rozhodnutiu bolo potrebné v uvedenej veci zriadiť ad hoc komisiu a že proces zriadenia ad hoc komisie v uvedenej veci práve prebieha. Návrh rozhodnutia v uvedenej veci bude po zriadení ad hoc komisie prerokovaný a posúdený na zasadnutí ad hoc komisie. Následne, po zapracovaní pripomienok členov ad hoc komisie do návrhu rozhodnutia, bude tento návrh bezodkladne predložený na podpis ministrovi životného prostredia Slovenskej republiky ako príslušnému odvolaciemu orgánu.

K podanému rozkladu AVS sa Obec Chorvátsky Grob vyjadrila listom č. 4445/2022, 281/2022/06 zo dňa 08.03.2022. Vo vyjadrení Obec Chorvátsky Grob uviedla:

K momentu zániku nútenej správy:

Minister životného prostredia Slovenskej republiky v napadnutom rozhodnutí špecifikoval moment zániku nútenej správy v zmysle § 14 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch, platného v čase vyhlásenia nútenej správy, na moment uzatvorenia zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou vodárenskej infraštruktúry:

„doba vyhlásenia nútej správy uplynie dňom, keď dôjde k uzatvoreniu zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou verejných vodovodov a verejných kanalizácií medzi vlastníkom verejných vodovodov a verejných kanalizácií a prevádzkovateľom verejných vodovodov a verejných kanalizácií, v súlade s § 15 ods. 3 a § 16 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch“.

S citovaným právnym názorom sa Obec Chorvátsky Grob v plnom rozsahu stotožňuje a tento považuje za správny a plne súladný s ustanoveniami zákona o verejných vodovodoch. Obec Chorvátsky Grob upozorňuje na nasledujúce ustanovenia zákona o verejných vodovodoch:

V zmysle § 14 ods. 1 zákona o verejných vodovodoch ak to vyžaduje verejný záujem a ak je to v záujme ochrany zdravia ľudí, ochrany zdravia zvierat alebo ochrany životného prostredia, okresný úrad v sídle kraja môže vyhlásiť nútenú správu, ak vlastníkom verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie, ktorý je povinný zabezpečiť nepretržitú dodávku pitnej vody alebo plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd, túto povinnosť neplní.

V zmysle § 14 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch okresný úrad v sídle kraja rozhodne, ktorý prevádzkovateľ v rámci nútej správy preberá na čas nevyhnutnej potreby správu, prevádzku alebo údržbu verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie.

Dôvodová správa k § 14 zákona o verejných vodovodoch uvádza, že: „Keďže zásobovanie obyvateľstva pitnou vodou a odvádzanie a čistenie odpadových vôd je verejným záujmom a vlastníkom je daná zákonná povinnosť zabezpečiť tieto činnosti, je potrebné chrániť obyvateľstvo pred prípadným kolapsom prevádzkovania verejných vodovodov a verejných kanalizácií z dôvodu nezabezpečenia týchto činností vlastníkom verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie. Preto pre možný prípad nedodržania tejto zákonnej povinnosti zo strany vlastníka verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie je potrebné v tomto smere umožniť, aby sa mohol ojedinele využiť inštitút nútej správy tak, aby sa zabezpečilo prevádzkovanie zariadení verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie, ak vlastníkom nezabezpečuje plynulo a bezpečne ich základnú funkciu. Ustanovuje sa, kedy má krajský úrad právo vyhlásiť nútenú správu verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie, ako i rozhodnúť, ktorý prevádzkovateľ preberá na nevyhnutný čas správu a prevádzku verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie.“

Z vyššie citovaných ustanovení zákona o verejných vodovodoch, ako aj z dôvodovej správy k nim, je zjavné, že nútená správa môže byť vyhlásená ako ojedinelý inštitút výlučne v prípade, ak si vlastníkom verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie neplní svoje zákonné povinnosti a nezabezpečuje nepretržitú dodávku pitnej vody alebo plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd.

V prípade nútej správy sa jedná o nútené obmedzenie vlastníckeho práva vlastníka verejného vodovodu a verejnej kanalizácie priamo zákonom za účelom zabezpečenia verejného záujmu - ochrany obyvateľstva pred prípadným kolapsom prevádzkovania verejných vodovodov a verejných kanalizácií z dôvodu nezabezpečenia týchto činností vlastníkom verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie.

V zmysle článku 20 Ústavy Slovenskej republiky vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze sp. zn.: PL. ÚS 42/2015 zdôrazňuje, že: „Nielen vyvlastnenie, ale aj nútené obmedzenie vlastníckych práv je dovolené, iba ak sa uskutoční v súlade so štyrmi kumulatívne určenými podmienkami čl. 20 ods. 4 ústavy. Zásah do vlastníctva je možný iba: a) v nevyhnutnej miere, b) ak je vo verejnom záujme, c) uskutoční sa na základe zákona a d) za primeranú náhradu.“

V nadväznosti na uvedené Ústavný súd Slovenskej republiky ďalej uvádza, že: „Ústavou určené podmienky vyvlastnenia zhodne s inými podmienkami ochrany základných práv a slobôd možno rozčleniť na formálne a materiálne podmienky. Formálnou podmienkou je podmienka zákona. Materiálne podmienky sú tri – nevyhnutá miera obmedzenia, verejný záujem a primeraná náhrada. Ide o kumulatívne podmienky, ktoré sa všetky súbežne musia splniť, aby zásah do vlastníctva bol legitímny. Ak čo i len jedna podmienka nie je splnená, znamená to, že zásah do vlastníctva je protiústavný bez ohľadu na to, či ide o porušenie formálnej podmienky alebo jednej z materiálnych podmienok. Nesplnenie každej jednej z týchto podmienok je nezastupiteľné. Ak sa zistí, že podmienka nie je splnená, prieskum súladu zásahu do vlastníctva s ústavou sa končí, lebo potenciálne splnenie ďalších ústavných podmienok nemá právny význam. Zásah do vlastníctva, ktorý sa udeje bez splnenia jednej podmienky určenej čl. 20 ods. 4 ústavy, vždy odporuje Ústave Slovenskej republiky.“

Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze sp. zn.: PL. ÚS 42/2015 vysvetľuje podmienku „nevyhnutnej miery“ nasledovne: „Podmienka „nevyhnutnej miery“ implikuje požiadavku „nevyhnutnosti“ a požiadavku „miery“. Splnenie tejto podmienky závisí od súbežného splnenia oboch požiadaviek, teda od zásahu do vlastníctva iba ak je zásah nevyhnutný, pričom nevyhnutný zásah možno vykonať iba v ústavou dovolenej miere, ktorá vyžaduje, aby zásah do vlastníctva nebol väčší (nemal väčší rozsah), ako je nevyhnutné, a aby netrval dlhšie, než je nevyhnutné (táto podmienka je relatívna, týka sa iba núteného obmedzenia vlastníctva, lebo právny účinok vyvlastnenia je trvalý). Podmienku nevyhnutnosti obmedzenia Ústavný súd Slovenskej republiky vysvetlil takto: «V súlade s medzinárodným štandardom termín „nevyhnutný v demokratickej spoločnosti“ možno vysvetliť ako naliehavú spoločenskú potrebu prijať obmedzenie základného práva alebo slobody. Obmedzenie práv a slobôd je nevyhnutné, keď možno konštatovať, že cieľ obmedzenia inak dosiahnuť nemožno.» (PL. ÚS 15/98). Podmienka „nevyhnutnej miery“ vyžaduje, aby zásah do vlastníctva nebol väčší (nemal väčší rozsah), než je nevyhnutné. Zároveň vyžaduje, aby netrval dlhšie, ako je nevyhnutné.“

V nadväznosti na vyššie uvedené je zřejmé, že zásah do vlastníckeho práva Obce Chorvátsky Grob v podobe nútenej správy je možné považovať za nevyhnutný výlučne počas doby, kým si Obec Chorvátsky Grob ako vlastník verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie neplní svoje zákonné povinnosti a nezabezpečuje nepretržitú dodávku pitnej vody alebo plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd.

V zmysle § 15 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch vlastník verejného vodovodu môže prevádzkovať verejný vodovod, ak spĺňa všetky podmienky vzťahujúce sa na prevádzkovateľa verejného vodovodu podľa zákona o verejných vodovodoch a osobitného predpisu, inak je povinný zabezpečiť prevádzkovateľa verejného vodovodu podľa § 5 zákona o verejných vodovodoch, s ktorým si upraví vzájomné práva a povinnosti uvedené v odseku 4 zákona o verejných vodovodoch v písomnej zmluve.

Obdobne v zmysle § 16 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch vlastník verejnej kanalizácie môže prevádzkovať verejnú kanalizáciu, len ak spĺňa všetky podmienky vzťahujúce sa na prevádzkovateľa verejnej kanalizácie podľa zákona o verejných vodovodoch a osobitného predpisu, inak je povinný zabezpečiť prevádzkovateľa verejnej kanalizácie podľa § 5 zákona o verejných vodovodoch, s ktorým si upraví vzájomné práva a povinnosti uvedené v odseku 4 zákona o verejných vodovodoch v písomnej zmluve.

V momente, kedy si Obec Chorvátsky Grob ako vlastník dotknutých verejných vodovodov a verejnej kanalizácie zabezpečí prevádzkovateľa verejného vodovodu a verejnej kanalizácie, s ktorým si upraví vzájomné práva a povinnosti uvedené v § 15 ods. 4 a § 16 ods. 4 zákona o verejných vodovodoch v písomnej zmluve, je zrejmé, že Obec Chorvátsky Grob si plní svoje povinnosti v zmysle § 15 ods. 3 a § 16 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch, a teda že prevádzku verejných vodovodov a verejných kanalizácií má zabezpečenú prostredníctvom odborne spôsobilého subjektu v postavení prevádzkovateľa v zmysle § 5 zákona o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách.

Týmto momentom je zákonom o verejných vodovodoch sledovaný verejný záujem - ochrana obyvateľstva pred prípadným kolapsom prevádzkovania verejných vodovodov a verejných kanalizácií zabezpečený prostredníctvom vlastníkom určeného odborne spôsobilého subjektu v postavení prevádzkovateľa v zmysle § 5 zákona o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách.

Vzhľadom na zabezpečenie ochrany verejného záujmu iným spôsobom týmto momentom teda zaniká nevyhnutnosť potreby zásahu do vlastníckeho práva Obce Chorvátsky Grob k verejným vodovodom a verejným kanalizáciám v podobe nútenej správy.

V napadnutom rozhodnutí bolo teda správne vyhodnotené, že obmedzenie vlastníckeho práva Obce Chorvátsky Grob v podobe inštitútu nútenej správy je nevyhnutné len do doby uzatvorenia písomnej zmluvy s prevádzkovateľom, ktorou budú upravené vzájomné práva a povinnosti Obce Chorvátsky Grob a prevádzkovateľa § 15 ods. 4 a § 16 ods. 4 zákona o verejných vodovodoch.

Prípadné konštatovanie trvania nútenej správy aj po splnení povinností Obce Chorvátsky Grob v zmysle § 15 ods. 3 a § 16 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, t. j. po momente, keď je verejný záujem sledovaný zákonným obmedzením vlastníckeho práva zabezpečený inak, by odporovalo ústavnej požiadavke nevyhnutnej miery obmedzenia vlastníckeho práva Obce Chorvátsky Grob a z toho vyplývajúcej požiadavke, aby zásah do vlastníckeho práva netrval dlhšie, ako je nevyhnutné.

Vzhľadom k vyššie uvedenému považuje Obec Chorvátsky Grob právny názor obsiahnutý v napadnutom rozhodnutí za správny a ústavne súladný.

V prípade, ak by odvolací orgán priznal relevanciu AVS presadzovanej argumentácie o ukončení nútenej správy až momentom reálnej faktickej prevádzky verejných vodovodov a verejných kanalizácií novým prevádzkovateľom, k reálnemu ukončeniu nútenej správy by prakticky nikdy nemohlo dôjsť, nakoľko nútený správca by vodovodnú a kanalizačnú infraštruktúru nemusel chcieť novému prevádzkovateľovi odovzdať a počas trvania nútenej správy by ju ani nemal dôvod novému prevádzkovateľovi odovzdať.

Pri AVS požadovanej interpretácii momentu zániku nútenej správy by moment zániku nútenej správy, a teda celková dĺžka trvania obmedzenia vlastníckeho práva Obce Chorvátsky Grob, boli závislé výlučne od vôle núteného správcu a od toho, kedy a či vôbec sa tento rozhodne sprístupní vodovodnú a kanalizačnú infraštruktúru inému prevádzkovateľovi.

Takáto interpretácia doby trvania nútenej správy by mala za následok ústavne nekonformné obmedzovanie vlastníckeho práva Obce Chorvátsky Grob nad nevyhnutnú mieru a po dobu dlhšiu, ako je nevyhnutné.

AVS požadovaná interpretácia momentu zániku nútenej správy by teda vyúsťovala do ústavne nekonformného obmedzovania vlastníckeho práva vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií a v konečnom dôsledku aj k nemožnosti dosiahnuť moment ukončenia nútenej správy. Takúto interpretáciu je preto potrebné odmietnuť ako absolútne nesprávnu a ústavne nekonformnú.

K faktickej pripravenosti nového prevádzkovateľa realizovať faktickú prevádzku verejných vodovodov a kanalizácií:

AVS v podanom rozklade argumentuje skutočnosťou, že samotné uzatvorenie prevádzkovej zmluvy, v ktorej budú upravené vzájomné práva a povinnosti Obce Chorvátsky Grob a prevádzkovateľa podľa § 15 ods. 4 a § 16 ods. 4 zákona o verejných vodovodoch, ešte samo o sebe neznamená faktickú pripravenosť realizovať prevádzku verejných vodovodov a verejných kanalizácií.

V súvislosti s uvedeným Obec Chorvátsky Grob poukazuje na to, že zákon o verejných vodovodoch nepozná pojem faktická prevádzka, pričom zároveň zdôrazňuje, že akúkoľvek faktickú prevádzku nie je s poukazom na § 15 ods. 3 a § 16 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách vykonávať inak, ako na základe písomnej zmluvy. IMAZ, ako nový Obcou Chorvátsky Grob zazmluvnený prevádzkovateľ verejných vodovodov a verejných kanalizácií, má tohto času zabezpečené všetky predpoklady pre reálne zabezpečovanie nepretržitej dodávky pitnej vody a plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd v dotknutej lokalite Obce Chorvátsky Grob.

IMAZ tohto času disponuje platnou Zmluvou o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou vodárenskej infraštruktúry vo vlastníctve Obce Chorvátsky Grob zo dňa 31.03.2021, v znení jej dodatkov (ďalej ako „Prevádzková zmluva“). IMAZ tohto času disponuje tiež platným potvrdením o registrácii na prevádzku verejných vodovodov a kanalizácií pre dotknutú lokalitu zo strany ÚRSO. Obec Chorvátsky Grob ako dôkaz prikladá Potvrdenie ÚRSO o registrácii lokality.

IMAZ tohto času taktiež disponuje platným cenovým rozhodnutím ÚRSO číslo: 0003/2022/V, číslo spisu: 6557-2021-BA zo dňa 22.12.2021, určujúcim výšku vodného a stočného v dotknutej lokalite s účinnosťou od 01.01.2022. Obec Chorvátsky Grob ako dôkaz prikladá aj toto cenové rozhodnutie.

IMAZ ako nový prevádzkovateľ má splnené všetky formálne predpoklady nevyhnutné na výkon prevádzky verejných vodovodov a verejných kanalizácií, avšak tohto času nevie fakticky pristúpiť k reálnemu zabezpečeniu nepretržitej dodávky pitnej vody a plynulého a bezpečného odvádzania odpadových vôd výlučne z dôvodu neposkytnutia súčinnosti

zo strany AVS, ktorá odmieta IMAZ, ako aj samotnej Obci Chorvátsky Grob, sprístupniť dotknutú infraštruktúru a umožniť mu výkon prevádzky dotknutej infraštruktúry.

Skutočnosť, že IMAZ je plnohodnotne spôsobilým subjektom na výkon faktickej prevádzky dotknutých verejných vodovodov a verejných kanalizácií a je pripravená okamžite pristúpiť k reálnemu faktickému výkonu prevádzky dotknutých verejných vodovodov a verejných kanalizácií a zabezpečeniu nepretržitej dodávky pitnej vody a plynulého a bezpečného odvádzania odpadových vôd, potvrdzuje aj to, že IMAZ tohto času fakticky zabezpečuje výkon prevádzky verejných vodovodov a verejných kanalizácií a zabezpečuje nepretržitú dodávku pitnej vody a plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd v okolitých lokalitách, a to napríklad v časti Slovenský Grob – Malý Raj a tiež v časti Triangel, ako aj ďalších okolitých častiach verejných vodovodov a verejných kanalizácií.

IMAZ je teda plne pripravená okamžite pristúpiť k riadnemu = reálnemu výkonu prevádzky verejných vodovodov a verejných kanalizácií, avšak bez súčinnosti AVS a sprístupnenia vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry k takémuto kroku môže pristúpiť len formou nedovolennej útočnej svojpomoci.

V posudzovanom prípade sú teda splnené všetky okolnosti predpokladané § 14 zákona o verejných vodovodoch pre zánik nútenej správy, a teda nútená správa je tohto času zaniknutá.

Akékoľvek bezdôvodné predĺžovanie nútenej správy by za daných okolností znamenalo neoprávnený zásah do vlastníckych práv Obce Chorvátsky Grob a zo strany AVS predstavuje jej štylizovanie sa do pozície údajného „núteného správcu“, napriek zániku inštitútu nútenej správy a neexistencie akéhokoľvek iného právneho titulu na užívanie vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry Obce Chorvátsky Grob, zneužívanie práv Obce Chorvátsky Grob, dosahujúce intenzitu šikanózneho výkonu práv.

K doručovaniu vzájomných podaní v správnom konaní:

AVS ďalej namieta porušenie svojho práva na spravodlivý proces nedoručením vyjadrenia ostatných účastníkov konania zo strany ministerstva v rámci konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V súvislosti s uvedenou argumentáciou poukazuje Obec Chorvátsky Grob na to, že v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku mala AVS možnosť pred vydaním napadnutého rozhodnutia nahliadnuť do spisu a ako sama uvádza v podanom rozklade, túto možnosť aj využila a oboznámila sa s obsahom vyjadrení ostatných účastníkov správneho konania.

Doručovanie písomností do vlastných rúk v správnom konaní sa podľa § 24 správneho poriadku týka najmä rozhodnutí, výziev a podaní. Správny poriadok neurčuje správnomu orgánu povinnosť doručovať všetkým účastníkom konania celé spisové materiály vrátane všetkých príloh. Správne orgány preto účastníkom konania podľa § 23 ods. 1 správneho poriadku umožňujú nazeráť do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať fotokópie spisov. Podľa § 23 ods. 4 správneho poriadku môže správny orgán účastníkom konania poskytnúť kópie spisov za úhradu materiálnych nákladov spojených s ich vyhotovením, zadovážením technických nosičov a s ich odoslaním. Takáto prax je zaverená v správnom konaní v záujme zachovania hospodárnosti verejnej správy.

Vzhľadom k uvedenému má Obec Chorvátsky Grob za to, že postupom ministerstva nedošlo k zásahu, ani porušeniu žiadneho práva AVS.

K dostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia:

AVS okrem iného napáda napadnuté rozhodnutie taktiež z dôvodu údajného nedostatočného odôvodnenia.

Obec Chorvátsky Grob napadnuté rozhodnutie na rozdiel od AVS považuje za zrozumiteľné, jasné a riadne odôvodnené. Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočne vysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie vo veci samej a svoje rozhodnutie zdôvodnil v rozsahu postačujúcom pre odôvodnenie a pochopenie dôvodov výroku napadnutého rozhodnutia zo strany účastníkov konania, ako aj prípadných tretích osôb.

Podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky: „Za úplné a dostačujúce možno považovať také odôvodnenie rozsudku, ktoré dostatočným spôsobom informuje účastníka konania o skutkových zisteniach a právnych záveroch, na základe ktorých súd meritórne posúdil vec a rozhodol.“ (III. ÚS 199/09).

Ústavný súd Slovenskej republiky tiež uvádza: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam.“ (II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04).

Obdobne tiež ESELP v rámci svojej judikatúry vyslovil, že: „Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci.“ (Ruiz Torija v. Španielsko, rozsudok z roku 1994).

Vyššie uvedené závery vo vzťahu k obsahovým náležitostiam odôvodnenia sú v plnom rozsahu aplikovateľné nie len na rozhodnutia všeobecných súdov, ale aj na rozhodnutia správnych orgánov, t. j. aj na napadnuté rozhodnutie.

AVS namieta, že v napadnutom rozhodnutí absentuje určenie, aké podmienky musí splňať nový prevádzkovateľ a taktiež absentuje definícia vodárenskej infraštruktúry.

Spoločnosťou AVS požadované náležitosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia presahujú rámec konania, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané a aj kompetenciu samotného správneho orgánu príslušného na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

V zmysle právneho názoru Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, obsiahnutom v jej vyjadrení v rámci posúdenia rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 nesprávne a nezákonne viažuceho ukončenie nútenej správy na právoplatnosť rozhodnutia OÚ Bratislava o zrušení nútenej správy správny orgán nemá právomoc zrušiť nútenú správu rozhodnutím: „Zákon o verejných vodovodoch neupravuje právomoc správneho orgánu zrušiť nútenú správu rozhodnutím. V prípade

zrušenia rozhodnutia nútenej správy rozhodnutím v správnom konaní išlo by o konanie správneho orgánu nad rámec Ústavy Slovenskej republiky, čl. 2 ods. 2.“

Vzhľadom na skutočnosť, že správny orgán nemá z dôvodu zániku nútenej správy priamo, ex lege, kompetenciu rozhodnutím zrušiť nútenú správu, nie je možné od správneho orgánu ani požadovať, aby vo svojom rozhodnutí definoval, aké podmienky musí spĺňať prevádzkovateľ. Podmienky, ktoré musí spĺňať prevádzkovateľ na to, aby mohol byť oprávneným prevádzkovateľom verejných vodovodov a verejných kanalizácií, sú jasne definované samotným zákonom o verejných vodovodoch a zákonom o regulácii v sieťových odvetviach. Akékoľvek dožadovanie sa určenia ďalších podmienok na osobu prevádzkovateľa zo strany správneho orgánu, by bolo prekročením jeho zákonom stanovenej právomoci.

AVS ďalej namieta, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nie je definovaná infraštruktúra, ktorá má byť predmetom odovzdania.

Obec Chorvátsky Grob v súvislosti s uvedeným poukazuje na to, že otázka odovzdania vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry nebola predmetom napadnutého rozhodnutia. Povinnosť odovzdať všetky potrebné dokumenty a prístupy Obci Chorvátsky Grob ako vlastníčkovi vodárenskej infraštruktúry bola AVS uložená rozhodnutím OÚ Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2021/067904-004 zo dňa 12.04.2021, ktoré je predmetom preskúmavania v rámci osobitného odvolacieho konania a tieto otázky neboli predmetom preskúmavania v rámci napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom k uvedenému považuje Obec Chorvátsky Grob námietky AVS k údajnému nedostatočnému odôvodneniu napadnutého uznesenia za bezpredmetné a absolútne nesúvisiace s napadnutým rozhodnutím a jemu predchádzajúcim konaním.

K platnosti prevádzkovej zmluvy:

AVS vo svojom rozklade taktiež vyjadruje presvedčenie o údajnej absolútnej neplatnosti prevádzkovej zmluvy. Neplatnosť prevádzkovej zmluvy vyvodzuje z dvoch skutočností, a to (i) z dôvodu údajného rozporu s § 6 a § 6a zákona o majetku obcí a (ii) z dôvodu údajného rozporu s § 9 ods. 2 písm. g) zákona o majetku obcí.

V súvislosti s uvedeným úvodom považujeme za potrebné zdôrazniť, že predmetom rozkladového konania je výlučne posudzovanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia ministerstva, pričom otázka posudzovania platnosti prevádzkovej zmluvy nie je v kompetencii Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, a teda nemôže byť predmetom tohto konania. Pre úplnosť sa však Obec Chorvátsky Grob vyjadruje aj k otázke platnosti prevádzkovej zmluvy.

Prvým dôvodom údajnej neplatnosti prevádzkovej zmluvy je jej údajný rozpor s § 6 a § 6a zákona o majetku obcí. Ustanovenia § 6 a § 6a zákona o majetku obcí sa však vôbec netýkajú úpravy zmluvného vzťahu pri zabezpečovaní prevádzky verejných vodovodov a verejných kanalizácií, ktorá je predmetom napadnutej prevádzkovej zmluvy. Ustanovenia § 6 a § 6a zákona o majetku obcí upravujú otázku hospodárenia s majetkom obce prostredníctvom správcu majetku obce a zverenia majetku obce alebo jeho časti do správy správcu. Základnou črtou predmetnej správy však je skutočnosť, že takto určený správca nekoná pri správe majetku obce vo vlastnom mene a na vlastný účet, ale v mene a na účet samotnej obce, ktorej majetok spravuje. Výkon správy majetku obce v zmysle § 6 a § 6a

zákona o majetku obcí, na ktoré poukazuje AVS, teda nie je podnikateľskou činnosťou správcu.

Prevádzkovanie verejného vodovodu a verejnej kanalizácie nie je správou majetku obce v zmysle § 6 a § 6a zákona o majetku obcí, ale toto je upravené zákonom o verejných vodovodoch ako osobitným predpisom.

Prevádzkovanie verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie je v zmysle § 5 ods. 1 zákona o verejných vodovodoch živnosťou a môže byť realizované fyzickou alebo právnickou osobou spĺňajúcou podmienky vzťahujúce sa na prevádzkovateľa verejného vodovodu v zmysle § 5 zákona o verejných vodovodoch.

V zmysle § 15 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch vlastník verejného vodovodu môže prevádzkovať verejný vodovod, ak spĺňa všetky podmienky vzťahujúce sa na prevádzkovateľa verejného vodovodu podľa zákona o verejných vodovodoch a osobitného predpisu, inak je povinný zabezpečiť prevádzkovateľa verejného vodovodu podľa § 5 zákona o verejných vodovodoch, s ktorým si upraví vzájomné práva a povinnosti uvedené v odseku 4 zákona o verejných vodovodoch v písomnej zmluve.

IMAZ je subjektom spĺňajúcim všetky podmienky vzťahujúce sa na prevádzkovateľa verejného vodovodu v zmysle § 5 zákona o verejných vodovodoch, pričom túto skutočnosť potvrdzuje platné živnostenské oprávnenie IMAZ na „Prevádzkovanie verejných vodovodov kategórie V - I až III“, potvrdenie o registrácii, ako aj vydané cenové rozhodnutie na danú lokalitu.

Obdobne v zmysle § 16 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch vlastník verejnej kanalizácie môže prevádzkovať verejnú kanalizáciu, len ak spĺňa všetky podmienky vzťahujúce sa na prevádzkovateľa verejnej kanalizácie podľa zákona o verejných vodovodoch a osobitného predpisu, inak je povinný zabezpečiť prevádzkovateľa verejnej kanalizácie podľa § 5 zákona o verejných vodovodoch, s ktorým si upraví vzájomné práva a povinnosti uvedené v odseku 4 zákona o verejných vodovodoch v písomnej zmluve.

IMAZ je subjektom spĺňajúcim všetky podmienky vzťahujúce sa na prevádzkovateľa verejnej kanalizácie v zmysle § 5 zákona o verejných vodovodoch, túto skutočnosť potvrdzuje platné živnostenské oprávnenie IMAZ na „Prevádzkovanie verejných kanalizácií kategórie K - I až III“, potvrdenie o registrácii, ako aj vydané cenové rozhodnutie na danú lokalitu.

Zákon o verejných vodovodoch teda priamo predpokladá uzavretie zmluvy o prevádzke verejného vodovodu a verejnej kanalizácie s fyzickou alebo právnickou osobou spĺňajúcou § 5 zákona o verejných vodovodoch, ktorá určuje podmienky na prevádzkovateľa verejného vodovodu zo strany Obce Chorvátsky Grob ako vlastníka verejného vodovodu a verejnej kanalizácie.

Argumentácia AVS o údajnom rozpore prevádzkovej zmluvy s § 6 a § 6a zákona o majetku obcí je teda absolútne nesprávna a jedná sa o výlučne tendenčnú dezinterpretáciu zákonných ustanovení v absolútnom rozpore s ich obsahom a účelom. Navyše je potrebné poukázať na skutočnosť, že ak by mala byť pravdivá argumentácia AVS o aplikácii § 6 a § 6a zákona o majetku obcí na prevádzku verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve Obce Chorvátsky Grob, v dôsledku čoho by prevádzka verejných vodovodov a verejných kanalizácií mohla byť realizovaná výlučne subjektom v postavení rozpočtovej

alebo príspevkovej organizácie zriadenej podľa § 21 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prevádzku verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve Obce Chorvátsky Grob by nemohla realizovať ani sama AVS, ktorá je rovnako ako IMAZ len právnickou osobou s formou spoločnosti s ručením obmedzením. Argumentáciu AVS v tomto smere preto Obec Chorvátsky Grob považuje za výlučne tendenčnú a absolútne nesprávnu.

Druhým dôvodom údajnej neplatnosti prevádzkovej zmluvy je jej údajný rozpor s § 9 ods. 2 písm. g) zákona o majetku obcí, v zmysle ktorého koncesné zmluvy na uskutočnenie stavebných prác alebo koncesné zmluvy na poskytnutie služby uzatvorené podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon o verejnom obstarávaní“) schvaľuje obecné zastupiteľstvo, a to trojpätinovou väčšinou všetkých poslancov.

Dotknuté zákonné ustanovenie priznáva do kompetencie obecného zastupiteľstva schvaľovanie koncesných zmlúv na uskutočnenie stavebných prác alebo na poskytnutie služby uzatvorených podľa zákona o verejnom obstarávaní.

V zmysle § 1 ods. 2 písm. ag) zákona o verejnom obstarávaní, sa však zákon o verejnom obstarávaní neuplatňuje na koncesiu, ktorá sa zadáva na činnosť podľa § 9 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní, t. j. činnosť v odvetví vôd spočívajúca v a) prevádzkovaní verejných vodovodov určených na poskytovanie služieb verejnosti v súvislosti s výrobou, dodávkou, dopravou a distribúciou pitnej vody a/ alebo v b) zásobovaní verejných vodovodov pitnou vodou.

V zmysle § 1 ods. 2 písm. ah) zákona o verejnom obstarávaní, sa zákon o verejnom obstarávaní neuplatňuje na koncesiu, ktorá je spojená s vyššie uvedenou činnosťou podľa § 9 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní a predmetom ktorej je aj niektorá z činností podľa § 9 ods. 5 zákona o verejnom obstarávaní, t. j. činnosti spojených s a) vodnými stavbami, zavlažovaním pôdy alebo odvodňovaním pôdy za predpokladu, že objem vody určenej na dodávku pitnej vody predstavuje viac ako 20% celkového objemu vody získanej v súvislosti s týmito stavbami, zavlažovaním alebo odvodňovaním pôdy a/ alebo b) čistením, odvedením odpadovej vody alebo likvidáciou odpadovej vody.

V prípade napadnutej prevádzkovej zmluvy je jej predmetom jednak prevádzkovanie verejných vodovodov určených na poskytovanie služieb verejnosti v súvislosti s výrobou, dodávkou, dopravou a distribúciou pitnej vody koncovým odberateľom, ako aj čistenie, odvádzanie a likvidácia odpadových vôd od koncových producentov prostredníctvom verejnej kanalizácie.

Vzhľadom na predmet činnosti, ktorá je predmetom posudzovanej prevádzkovej zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o činnosti spadajúce pod výnimku obsiahnutú v § 1 ods. 2 písm. ah) zákona o verejnom obstarávaní, a teda na prevádzkovú zmluvu sa zákon o verejnom obstarávaní neaplikuje.

Vyššie uvedená skutočnosť bola potvrdená zo strany Úradu pre verejné obstarávanie v jeho Metodickom usmernení č. 2829-5000/2021 zo dňa 11.02.2021 a rovnako aj v jeho Odpovedi na podnet na preverenie dodržiavania príslušných ustanovení zákona o verejnom obstarávaní č. 5274-6000/2021-OD/4 zo dňa 10.06.2021, ktoré Obec Chorvátsky Grob prikladá ako dôkazy k svojmu vyjadreniu.

V prípade napadnutej prevádzkovej zmluvy sú teda splnené všetky zákonom stanovené podmienky na vylúčenie aplikácie zákona o verejnom obstarávaní na prevádzkovú zmluvu v zmysle § 1 ods. 2 písm. ah) zákona o verejnom obstarávaní. Vzhľadom na skutočnosť, že prevádzková zmluva nie je koncesnou zmluvou v zmysle zákona o verejnom obstarávaní, táto nespadá pod situácie predpokladané § 9 ods. 2 písm. g) zákona o majetku obcí.

Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. g) zákona o majetku obcí zakotvuje kompetenciu obecného zastupiteľstva na schvaľovanie koncesných zmlúv na uskutočnenie stavebných prác alebo na poskytnutie služby uzatvorených podľa zákona o verejnom obstarávaní. Napadnutá prevádzková zmluva však nie je zmluvou uzatvorenou podľa zákona o verejnom obstarávaní a na túto sa ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní v zmysle § 1 ods. 2 písm. ah) zákona o verejnom obstarávaní nevzťahujú. Schvaľovanie predmetnej napadnutej prevádzkovej zmluvy preto nespadá do kompetencie obecného zastupiteľstva.

Vzhľadom k uvedenému považuje Obec Chorvátsky Grob argumentáciu AVS v tomto smere za absolútne nesprávnu a výlučne účelovú.

K povereniu starostky Obce Chorvátsky Grob na vykonanie krokov smerujúcich k ukončeniu nútenej správy zo strany obecného zastupiteľstva:

Pre úplnosť je potrebné tiež ozrejniť, že dňa 30. marca 2021 sa konalo zasadnutie obecného zastupiteľstva Obce Chorvátsky Grob, kde v rámci rozpravy k bodu 7 programu zasadnutia (značeného ako Rôzne), starostka Obce Chorvátsky Grob informovala prítomných poslancov obecného zastupiteľstva o stave verejných vodovodov a verejných kanalizácií nachádzajúcich sa vo vlastníctve Obce Chorvátsky Grob.

Na základe výsledkov rozpravy k predmetnému bodu programu obecné zastupiteľstvo postupom podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. e) zákona o majetku obcí v znení neskorších právnych predpisov v spojitosti s ustanovením čl. 3 ods. 2 písm. e) Zásad hospodárenia a nakladania s majetkom Obce Chorvátsky Grob, prijalo uznesenie č. 39/2021, v zmysle ktorého Obecné zastupiteľstvo Obce Chorvátsky Grob poveruje starostku obce vykonať potrebné úkony smerujúce k ukončeniu nútenej správy verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve Obce Chorvátsky Grob v rozsahu rozhodnutia OÚ Bratislava č. OU BA OSZP2-2020/029700 GGL zo dňa 07.01.2020.

V zmysle § 14 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch zákonodarca explicitne obmedzil dobu trvania nútenej správy na dobu nevyhnutnej potreby, t. j. len dovtedy, kým si Obec Chorvátsky Grob ako vlastník verejného vodovodu a verejnej kanalizácie sám nezabezpečí nepretržitú dodávku pitnej vody a plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd.

V napadnutom rozhodnutí bol výslovne špecifikovaný moment „nevyhnutnej potreby“ v zmysle § 14 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch ako moment uzatvorenia zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou vodárenskej infraštruktúry: „Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania v zmysle vyššie uvedeného zastáva názor, že čas nevyhnutnej potreby trvania vyhlásenej nútenej správy v uvedenej veci uplynul dňom, keď došlo k uzatvoreniu zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou vodárenskej infraštruktúry medzi Obcou Chorvátsky Grob ako vlastníkom verejných vodovodov a verejných kanalizácií

a spoločnosťou IMAZ ako prevádzkovateľom verejných vodovodov a verejných kanalizácií, t. j. dňa 31.03.2021.“

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že práve uzatvorenie prevádzkovej zmluvy bolo úkonom smerujúcim k ukončeniu nútenej správy verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve Obce Chorvátsky Grob, na vykonanie ktorého bola poverená starostka uznesením obecného zastupiteľstva č. 39/2021 zo dňa 30.03.2021.

Starostka Obce Chorvátsky Grob teda konala pri uzatváraní prevádzkovej zmluvy plne v súlade s vôľou obecného zastupiteľstva a poverením obsiahnutým v uznesení obecného zastupiteľstva č. 39/2021 zo dňa 30.03.2021, pričom výsledkom uvedeného konania je v súlade s vôľou obecného zastupiteľstva zánik nútenej správy verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve Obce Chorvátsky Grob.

Argumentáciu AVS v tomto smere teda Obec Chorvátsky Grob považuje za nesprávnu a výlučne účelovú.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má Obec Chorvátsky Grob za to, že argumentácia AVS uvedená v podanom rozklade je výlučne účelová a napadnuté rozhodnutie je v plnom rozsahu správne, zákonné a preskúmateľné. V nadväznosti na vyššie uvedené Obec Chorvátsky Grob žiada, aby odvolací orgán kompetentný rozhodovať o rozklade podaný rozklad AVS ako nedôvodný zamietol a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v plnom rozsahu potvrdil.

AVS následne listom č. OP-22/03/04976 zo dňa 31.03.2022 upovedomil ministra životného prostredia Slovenskej republiky o pokuse starostky Obce Chorvátsky Grob o nepriateľské prevzatie vodárenskej infraštruktúry. AVS v tomto podaní uviedla, že dňa 24.03.2022 starostka Obce Chorvátsky Grob prostredníctvom viacerých komunikačných kanálov vo svojom vyjadrení informovala o plánovaných zmenách k 01.04.2022, konkrétne, že nútená správa zanikla. Podľa názoru AVS uvedené tvrdenie nevyplýva z náležite zisteného skutkového stavu, nakoľko z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že AVS nemá nútenú správu naďalej vykonávať. V tejto súvislosti AVS poukazuje na to, že napadnuté rozhodnutie ešte nenadobudlo právoplatnosť, čo znamená, že akékoľvek závery z neho vyplývajúce nevyvolávajú žiadne právne účinky.

Nakoľko starostka Obce Chorvátsky Grob dezinformuje a zavádza obyvateľov Obce Chorvátsky Grob o tom, že nútená správa zanikla vydaním napadnutého rozhodnutia, čo sa však nezakladá na pravde a AVS naďalej v Obci Chorvátsky Grob vykonáva nútenú správu, AVS si dovoľuje ministra životného prostredia Slovenskej republiky ako vecne príslušný správny orgán požiadať o zaslanie informácie, že napadnuté rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, a preto nevyvoláva žiadne právne účinky a že z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že v Obci Chorvátsky Grob zanikla nútená správa vykonávaná AVS.

V prípade, pokiaľ by k akýmkoľvek zmenám v súvislosti s prevádzkou verejného vodovodu a verejnej kanalizácie, vrátane dodávky pitnej vody a odvádzania odpadových vôd v Obci Chorvátsky Grob v dôsledku existencie právoplatných rozhodnutí kompetentných orgánov, nie však z vôle starostky Obce Chorvátsky Grob, malo dôjsť, AVS o zmenách informuje v dostatočnom predstihu. Do tej doby si AVS bude plniť svoje povinnosti prevádzkovateľa verejného vodovodu a verejnej kanalizácie a núteného správcu naďalej,

vrátane zabezpečenia nepretržitej dodávky pitnej vody a odvádzania odpadových vôd v nezmenenom rozsahu tak, ako tomu bolo doteraz.

Vzhľadom na skutočnosť, že minister životného prostredia Slovenskej republiky vydal v správnom konaní podľa § 65 správneho poriadku rozhodnutie č. 5206/2021-9.2, 47482/2021 zo dňa 30.12.2021 ako prvostupňový správny orgán a na skutočnosť, že minister životného prostredia Slovenskej republiky je v uvedenej veci súčasne v zmysle v zmysle § 68 ods. 2 v spojení s § 58 správneho poriadku druhostupňovým správnym orgánom, za účelom zabezpečenia objektívnosti posúdenia rozhodnutia č. 5206/2021-9.2, 47482/2021 zo dňa 30.12.2021, ako aj jednotlivých dôvodov podaného rozkladu a za účelom prerokovania a posúdenia dôvodov rozkladu podaného proti rozhodnutiu ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 5206/2021-9.2, 47482/2021 zo dňa 30.12.2021 a prípravy návrhu rozhodnutia ministra životného prostredia Slovenskej republiky vo veci rozkladu proti rozhodnutiu č. 5206/2021-9.2, 47482/2021 zo dňa 30.12.2021, bolo potrebné v uvedenej veci zriadiť ad hoc komisiu.

Minister životného prostredia Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu rozhodnutím č. 10/2022-9, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 06.04.2022, zriadil v uvedenej veci „Ad hoc komisiu na prerokovanie rozkladu podaného spoločnosťou Agilita vodárenská spoločnosť, s.r.o., so sídlom Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 34 134 697 proti rozhodnutiu ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 5206/2021-9.2, 47482/2021 zo dňa 30.12.2021“ (ďalej len „ad hoc komisia“).

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 5206/2021-9.2, 47482/2021 zo dňa 30.12.2021 a predloženého spisového materiálu v tejto veci odvolací orgán na základe odporúčania ad hoc komisie zaujal nasledovné stanovisko k námietkám uvedeným v rozklade:

AVS v podanom rozklade uplatnilo námietku, podľa ktorej je napadnuté rozhodnutie nezákonné, pretože je v rozpore s ustanovením § 14 zákona o verejných vodovodoch, ktoré stanovuje, že nútená správa končí, keď pominie nevyhnutná potreba. Výrok napadnutého rozhodnutia o tom, že nútená správa uplynie dňom, keď dôjde k uzatvoreniu zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou verejných vodovodov a verejných kanalizácií, je v zjavnom rozpore so znením platného a účinného právneho predpisu.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o verejných vodovodoch, účinného do 31.12.2021: „Ak to vyžaduje verejný záujem a ak je to v záujme ochrany zdravia ľudí, ochrany zdravia zvierat alebo ochrany životného prostredia, okresný úrad v sídle kraja môže vyhlásiť nútenú správu, ak vlastník verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie, ktorý je povinný zabezpečiť nepretržitú dodávku pitnej vody alebo plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd, túto povinnosť neplní.“

Podľa § 14 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch, účinného do 31.12.2021: „Okresný úrad v sídle kraja rozhodne, ktorý prevádzkovateľ v rámci nútej správy preberá na čas nevyhnutnej potreby správu, prevádzku alebo údržbu verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie. Túto správu, prevádzku alebo údržbu obstaráva prevádzkovateľ v rámci nútej správy na náklady povinného vlastníka verejného vodovodu alebo vlastníka verejnej kanalizácie, prípadne ich právneho nástupcu, za ktorého tieto povinnosti plní.“

OÚ Bratislava rozhodnutím č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 vyhlásil nútenú správu verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve predkladateľa v rozsahu špecifikovanom v rozhodnutí OÚ Bratislava, a to na dobu, kým pominú dôvody vyhlásenia nútenej správy, pričom stanovil, že doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom, ktorý oznámi OÚ Bratislava účastníkom konania na základe preukázania pominutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, OÚ Bratislava vo svojom rozhodnutí stanovil aj moment, kedy uplynie doba vyhlásenej nútenej správy, nakoľko zo znenia § 14 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch priamo nevyplýva, akým momentom uplynie v zákone vymedzený „čas nevyhnutnej potreby“ a v uvedenej veci tak nastáva právna neistota ohľadom momentu uplynutia doby vyhlásenej nútenej správy.

Ministerstvo v rámci odvolacieho konania rozhodnutím č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 sa s uvedeným právnym názorom OÚ Bratislava vo veci uplynutia doby vyhlásenej nútenej správy nestotožnilo a zmenilo výrok rozhodnutia OÚ Bratislava tak, že doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým OÚ Bratislava zruší rozhodnutie o vyhlásení nútenej správy na základe preukázania pominutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií.

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia v uvedenej veci rozhodnutie ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 preskúmal na základe podnetu predkladateľa – Obce Chorvátsky Grob v mimo odvolacom konaní podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku.

Podľa § 65 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správnomu orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustavenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 65 ods. 2 správneho poriadku, preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania má za cieľ zistiť, či rozhodnutie správneho orgánu nebolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením, t. j. cieľom je iba preskúmanie zákonnosti vydaného rozhodnutia.

Ako bolo konštatované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, po preskúmaní príslušného administratívneho spisu správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania dospel k záveru, že v konkrétnom prípade došlo k porušeniu zákona, nakoľko v predmetnej veci ministerstvo určilo dobu uplynutia vyhlásenej nútenej správy nad rámec § 14 zákona o verejných vodovodoch.

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania pritom konštatoval, že v rámci konania o vyhlásení nútenej správy správny orgán nemá v predmetnej veci inú právomoc, než tú, ktorá mu vyplýva z § 14 zákona o verejných vodovodoch, t. j. vyhlásiť nútenú správu za podmienok ustanovených v zákone (ods. 1) a rozhodnúť, ktorý prevádzkovateľ v rámci nútenej správy preberá na čas nevyhnutnej potreby správu, prevádzku alebo údržbu verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie (ods. 2). Určenie doby ukončenia nútenej správy spôsobom vyplývajúcim z výroku napadnutého rozhodnutia ministerstva („doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým OÚ Bratislava zruší rozhodnutie o vyhlásení nútenej správy na základe preukázania pominutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“) je nad rámec zákona o verejných vodovodoch. Zákon o verejných vodovodoch totiž dobu vyhlásenia nútenej správy vymedzuje na „čas nevyhnutnej potreby“. Zákon o verejných vodovodoch neupravuje právomoc správneho orgánu zrušiť rozhodnutím nútenú správu. V prípade, ak by správny orgán zrušil nútenú správu rozhodnutím v správnom konaní, konal by nad rámec čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania teda pri vydaní napadnutého rozhodnutia vychádzal práve zo skutočnosti, že doba vyhlásenia nútenej správy je vymedzená zákonom o verejných vodovodoch na čas nevyhnutnej potreby. V danej veci však zistil, že v konkrétnom prípade došlo k porušeniu zákona, nakoľko v predmetnej veci ministerstvo určilo dobu uplynutia vyhlásenej nútenej správy nad rámec § 14 zákona o verejných vodovodoch. S ohľadom na vyššie uvedené bolo preto rozhodnutie ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 vydané v rozpore so zákonom a správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania dospel k záveru, že rozhodnutie ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 je potrebné podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku zmeniť tak, že sa upraví výrok rozhodnutia OÚ Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 spôsobom, ktorý bude v súlade s § 14 zákona o verejných vodovodoch.

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania z vyššie uvedených dôvodov rozhodnutie OÚ Bratislava zmenil čiastočne tak, že zrušil časť výroku rozhodnutia, podľa ktorého „doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom, ktorý oznámi Okresný úrad Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie štátnej správy vôd a vybraných zložiek životného prostredia kraja účastníkom konania na základe preukázania pominutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“

a nahradil ho znením, podľa ktorého

„doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom, keď dôjde k uzatvoreniu zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou verejných vodovodov a verejných kanalizácií medzi vlastníkom verejných vodovodov a verejných kanalizácií a prevádzkovateľom verejných vodovodov a verejných kanalizácií, v súlade s § 15 ods. 3 a § 16 ods. 3 zákona č. 442/2002 Z. z.“

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania tak postupoval v zmysle § 15 ods. 3 a § 16 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch.

Podľa § 15 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch: „Vlastník verejného vodovodu môže prevádzkovať verejný vodovod, ak spĺňa všetky podmienky vzťahujúce sa na prevádzkovateľa verejného vodovodu podľa tohto zákona a osobitného predpisu, inak je povinný zabezpečiť prevádzkovateľa verejného vodovodu podľa § 5, s ktorým si upraví vzájomné práva a povinnosti uvedené v odseku 4 v písomnej zmluve.“

Podľa § 16 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch: „Vlastník verejnej kanalizácie môže prevádzkovať verejnú kanalizáciu, len ak spĺňa všetky podmienky vzťahujúce sa na prevádzkovateľa verejnej kanalizácie podľa tohto zákona a osobitného predpisu, inak je povinný zabezpečiť prevádzkovateľa verejnej kanalizácie, s ktorým si upraví vzájomné práva a povinnosti uvedené v odseku 4 v písomnej zmluve.“

Ako je zrejmé z vyššie citovaných ustanovení zákona o verejných vodovodoch, vlastník verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie môže prevádzkovať verejný vodovod alebo verejnú kanalizáciu, ak si upraví vzájomné práva a povinnosti v zmysle zákona o verejných vodovodoch s prevádzkovateľom verejného vodovodu a verejnej kanalizácie v písomnej zmluve.

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania v zmysle vyššie uvedeného zastáva názor, že čas nevyhnutnej potreby trvania vyhlásenej nútenej správy v uvedenej veci uplynul dňom, keď došlo k uzatvoreniu zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou vodárenskej infraštruktúry medzi Obcou Chorvátsky Grob ako vlastníkom verejných vodovodov a verejných kanalizácií a spoločnosťou IMAZ ako prevádzkovateľom verejných vodovodov a verejných kanalizácií, t. j. dňa 31.03.2021. O uvedenej skutočnosti listom zo dňa 09.07.2021, doručeným dňa 12.07.2021, Obec Chorvátsky Grob informovala správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia v rámci vyjadrenia k Oznámeniu o začatí mimo odvolacieho konania. Podľa názoru správneho orgánu príslušného na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania je Obec Chorvátsky Grob momentom uzatvorenia zmluvy s novým prevádzkovateľom verejných kanalizácií a verejných vodovodov schopná prostredníctvom tohto prevádzkovateľa zabezpečiť nepretržitú dodávku pitnej vody alebo plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd tak, ako to vyžaduje zákon o verejných vodovodoch.

Uvedený právny názor správneho orgánu príslušného na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania pritom nie je v rozpore s ustanovením § 14 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch, keďže nespochybuje, že doba vyhlásenej nútenej správy je obmedzená na čas nevyhnutnej potreby.

Odvolací orgán sa s uvedeným názorom správneho orgánu príslušného na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania stotožnil a námietky AVS, uvedené v tomto bode podaného rozkladu, považuje za bezpredmetné.

AVS v ďalšom bode podaného rozkladu namieta, že napadnuté rozhodnutie ministra je nezákonné z dôvodu porušenia ustanovení správneho poriadku, týkajúcich sa vedenia správneho konania, čím došlo k porušeniu práva AVS na spravodlivý proces.

Odvolací orgán k vyššie uvedenému tvrdeniu AVS uvádza, že správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadal aj s návrhom AVS na oboznámenie účastníkov konania s podkladmi rozhodnutia v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku nasledovne:

„Z dôvodu, že správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania uviedol popis zistenej nezákonnosti už v „Oznámení o začatí mimo odvolacieho konania na preskúmanie rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej vodnej správy a rybárstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020“ č. 5206/2021-9.2, 28564/2021 zo dňa 01.07.2021, nevyhovel ani návrhu AVS, aby pred vydaním rozhodnutia opätovne oboznámil účastníkov konania s podkladmi rozhodnutia v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku, nakoľko obaja účastníci konania sa k zistenej nezákonnosti dostatočne vyjadrili už v rámci svojich vyjadrení k uvedenému oznámeniu o začatí konania, na základe čoho bol v uvedenej veci dostatočne zistený skutkový stav a ďalšie oboznamovanie účastníkov konania v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku by bolo iba predlžovaním doby mimo odvolacieho konania, v rozpore s princípom hospodárnosti konania. Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania v tejto súvislosti poukazuje na § 34 ods. 4 správneho poriadku, podľa ktorého vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu a na § 34 ods. 5 správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.“

Odvolací orgán v zmysle vyššie uvedeného námietku AVS podanú proti procesnému postupu správneho orgánu príslušného na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania považuje za irelevantnú.

K námietke AVS uvedenej v ďalšej časti podaného rozkladu, podľa ktorej napadnuté rozhodnutie je nezákonné, nakoľko v ňom absentuje odôvodnenie, pretože i) ak má správny orgán za to, že nútená správa končí, keď pominie nevyhnutná potreba, je povinnosťou správneho orgánu definovať, aké podmienky musí spĺňať prevádzkovateľ a ii) ak má správny orgán za to, že nútený správca je povinný odovzdať vodárenskú infraštruktúru, správny orgán je povinný definovať, čo tvorí vodárenskú infraštruktúru (aké vodomery, fakturačné meradlá, vodomerné a kanalizačné šachty a pod.), odvolací orgán konštatuje nasledovné:

Ako už bolo uvedené vyššie, správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania v zmysle § 65 ods. 2 správneho poriadku bol oprávnený preskúmať iba zákonnosť napadnutého rozhodnutia ministerstva. Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia sa preto v mimo odvolacom konaní zaoberal iba nápravou zistenej nezákonnosti a nezaoberal sa námietkami účastníkov konania, ktoré smerovali voči postupu ministerstva v uvedenej veci, alebo voči postupu účastníkov konania v rámci výkonu nútenej správy dotknutej vodárenskej infraštruktúry. Odvolací orgán poukazuje na to, že odovzdanie vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry nebolo predmetom rozhodnutia OÚ Bratislava a konania, ktoré mu predchádzalo.

Z uvedeného dôvodu nebolo možné uvedené námietky zo strany AVS posúdiť ako relevantné.

Na základe vyššie uvedeného, po preskúmaní rozkladom napadnutého rozhodnutia a príslušnej spisovej dokumentácie a s prihliadnutím na stanovisko ad hoc komisie konštatujem, že v uvedenej veci bolo potrebné rozhodnúť tak, ako sa uvádza vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu sa v zmysle § 61 ods. 2 správneho poriadku nemožno odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

.....
Ján Budaj
minister životného prostredia
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

1. Advokátska kancelária JUDr. Bielovič, s.r.o., Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, IČO: 52 134 750,
2. AVS, s.r.o., Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 34 134 697.

Na vedomie:

1. Okresný úrad Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava,
2. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor štátnej vodnej správy a rybárstva, TU (príloha – spisová dokumentácia).